

Arxiu històric FUNDACIÓ JAUME BOFILL

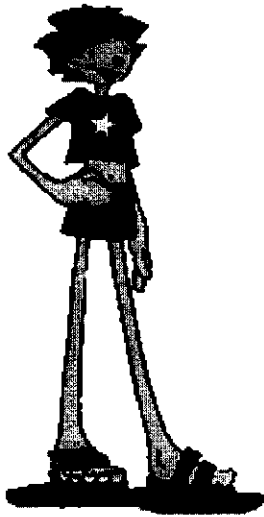
Espai jove

OCTUBRE 1999

FUNDACIÓ
Fundació
JAUME
Jaume
BOFILL
Bofill

AMB QUI T'IDENTIFIQUES MÉS?

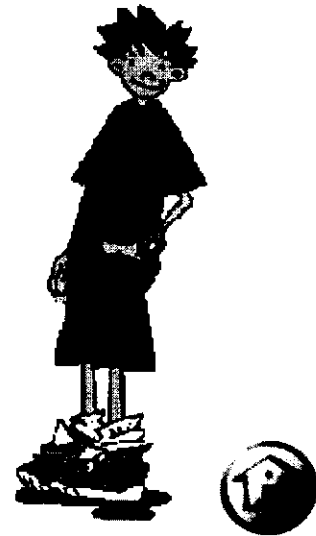
**Jo voto sempre.
Hi tinc dret**

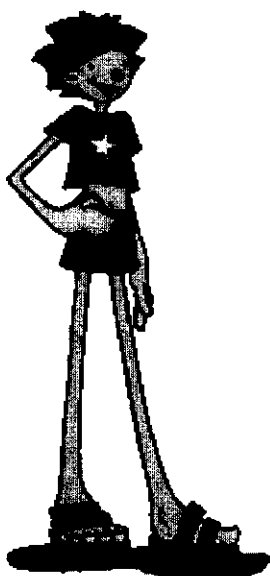

**Jo voto de vegades.
Depèn.**

**Jo passo de vot
Passo de la polí**

ARGUMENT 1

S'ha de votar sempre perquè entre tots pugue decidir qui volem que ens governi.

Dóna un argument per rebatre el de la Tina!

Hola Tina, sóc el / la

i he de dir-te que no estic d'acord amb tu perquè...

Enviar

Continuar la discussió

- [gerard13:07:04 10/17/99 \(0\)](#)
- [h18:50:20 10/16/99 \(0\)](#)
- [sufridor11:49:41 10/15/99 \(0\)](#)
- [EN Miquel11:58:47 10/13/99 \(0\)](#)
- [pep20:11:48 10/12/99 \(0\)](#)
- [Nolo11:46:20 10/12/99 \(0\)](#)
- [Txus17:14:07 10/08/99 \(0\)](#)
- [Tatiana09:59:23 10/07/99 \(0\)](#)
- [Puffing21:41:47 10/05/99 \(0\)](#)
- [eli y saray12:44:30 10/05/99 \(0\)](#)
- [Pepa23:22:48 10/04/99 \(0\)](#)
- [JOAN16:36:29 10/04/99 \(0\)](#)
- [revolucionari16:32:50 10/01/99 \(0\)](#)
- [revolucionari16:32:47 10/01/99 \(0\)](#)
- [Quim03:37:29 10/01/99 \(0\)](#)
- [elvis19:15:47 9/29/99 \(0\)](#)
- [x15:38:22 9/29/99 \(0\)](#)
- [Jose11:18:33 9/20/99 \(0\)](#)

Benvingut al Fòrum

2

Enviat per h el Octubre 16, 1999 a les 18:50:20:

putser no t'identifiques amb cap partit

Tornar Enrere

CU : CUBIERTA
LL : LLAME POR TELEFONO
SON : SONDEANDO

FECHA	HORA	NUMERO DE FAX/NOMBRE	DURACION	PAGINA/S	RESULT	COMENT.
07/10/10	09:38	3146251	03:26	06	XXXXXXXXXX	XXXXXX
07/10/10	10:12	04489434	00	06	XXXXXXXXXX	XXXXXX
07/10/10	10:20	04489434	00	06	XXXXXXXXXX	XXXXXX
07/10/10	10:55	9362262566	03:18	06	XXXXXXXXXX	XXXXXX
07/10/10	11:05	0932262566	03:03	06	XXXXXXXXXX	XXXXXX
07/10/10	11:12	0936569236	02:03	06	XXXXXXXXXX	XXXXXX
07/10/10	11:17	0938248187	03:12	06	XXXXXXXXXX	XXXXXX
07/10/10	11:20	0937368960	02:07	06	XXXXXXXXXX	XXXXXX
07/10/10	11:23	0936880721	01:46	06	XXXXXXXXXX	XXXXXX
07/10/10	11:29	0934500810	02:41	06	XXXXXXXXXX	XXXXXX
07/10/10	11:34	0934489434	02:08	06	XXXXXXXXXX	XXXXXX

HORA: 07/10/1999 12:00
DIV V DCS
NOM.:
FAX: 4035016
TEL: 4035006

INFORME DE ACTIVIDADES

Benvingut al Fòrum

3

Enviat per sufridor el Octubre 15, 1999 a les 11:49:41:

Perque tinc 45 minuts des de casa al col.legi electoral, i uns latres 45 de tornar.

Tornar Enrere

Administració del Servidor

Gracies per la vostra col.laboracio.

restablira el servei.

El dilluns dia 19 a primera hora del mati es

l'Administracio del Campus.

El proper divendres dia 16 de juliol a les 15h.
procedirem a apagar els servidors de la Divisio Vena
a consequncia del tall electric previst per

EL CAP DE SETMANA DEL 17 DE JULIOL NO HI HAURA
SERVEIS DE XARXA

Assumpte:

16 de juliol. Tancament servidors

Data lliur.:

Mon, 12 Jul 1999 13:46:06 GMT+1

A:

#ADE, #BD, #DCS, #DEM, #DIV, #DLL, #DMC, #DOE, #DVP, #MIDE

De:

"Server Administrator"<DIVISIO_V/SUPERVISOR>

Benvingut al Fòrum

(4)

Enviat per EN Miquel el Octubre 13, 1999 a les 11:58:47:

si no votes o només a vegades, els hi estàs dient als polítics que no ho fan bé. A mi no em val l'oposició, perquè si els que feu aquesta web feu un cop d'ull al parlament o al congrés de diputats, veureu que l'oposició es dedica a passar 4 anys de bona vida, sense cap responsabilitat. Llavors deixar que el poble s'expressi i el dia que només votin un 30-40% i la gent és revolti, els polítics canviaran la manera de fer, sinó els faran fora.
Per cert mireu bé si és correcte escriure en català EL Pau, El Miquel.....

[Tornar Enrere](#)

Benvingut al Fòrum

Enviat per pep el Octubre 12, 1999 a les 20:11:48:

Anar a votar té un cost: el desplaçament al col·legi electoral, la possible cua i el retorn a casa poden

suposar entre un quart i mitja hora. Per petit que pugui semblar aquest cost (que en certs casos podria ser més gran: pensa per exemple en algú que pretengués marxar de cap de setmana), la gent no va a votar si no hi ha un benefici que sigui més gran que aquest cost.

Si en una elecció hi ha molt pocs votants -per exemple en unes eleccions a delegat de classe- la

probabilitat de que el teu vot sigui decisiu és bastant gran, però a mesura que augmenta el nombre de votants la probabilitat que el teu vot decideixi l'assignació final d'escons, de regidors, etc, és pràcticament zero.

Si et sembla que això no és veritat, intenta recordar en quantes províncies l'assignació final d'escons en unes eleccions autonòmiques o generals hauria canviat si una sola persona hagués canviat el seu vot. O en quants municipis de més de deu mil habitants l'assignació de regidors en unes eleccions municipals hauria canviat si una sola persona hagués canviat el seu vot. En recordes cap? És impossible, perquè això encara no ha passat mai encara a Espanya des que es va acabar el franquisme, i hi ha hagut motes eleccions. (77, 79, 82, 86, 89, 93 i 96, per unes 50 províncies fan unes 350 eleccions al parlament de Madrid; 80, 84, 88, 92, 95 i 99, per 4 províncies fan 24 eleccions al parlament de Catalunya, etc etc.

Moltes vegades es confon abstenció amb desinterès de la gent, i es cert que molta gent no vota perquè no li importa qui guanyi, però també és cert que hi ha molta gent a qui li importa molt qui guanyi, però que saben que la probabilitat que ells decideixin el resultat de l'elecció és tan petita que l'esforç d'anar a votar no en compensa el cost.

[Tornar Enrere](#)

Benvingut al Fòrum

Enviat per Nolo el Octubre 12, 1999 a les 11:46:20:

hi ha el què s'anomena abstenció activa i que seria equiparable al vot en blanc.

[Tornar Enrere](#)

Benvingut al Fòrum

Enviat per Txus el Octubre 08, 1999 a les 17:14:07:

Si votem li fem el joc als polítics. Jo crec en la democràcia participativa i "em mullo" cada dia, però no trobo cap partit polític que em representi. I si voto en blanc després ningú interpreta aquest tipus de vot com un vot crític.

[Tornar Enrere](#)

Benvingut al Fòrum

Enviat per Tatiana el Octubre 07, 1999 a les 09:59:23:

perque si no votem no ens donaran

[Tornar Enrere](#)

Benvingut al Fòrum

(9)

Enviat per Puffing el Octubre 05, 1999 a les 21:41:47:

El meu vot no decidirà res en unes eleccions en que tots els candidats són idèntics i busquen només el propi benefici.

[Tornar Enrere](#)

Benvingut al Fòrum

Enviat per eli y saray el Octubre 05, 1999 a les 12:44:30:

Els polítics sempre diuen ke tot va be.prometen moltes coses i despres no canvien res de res...

[Tornar Enrere](#)

Benvingut al Fòrum

Enviat per Pepa el Octubre 04, 1999 a les 23:22:48:

Bàsicament tots els partits actuals amb representació parlamentaria defensen el neoliberalisme i això és un concepte antagònic amb les classes populars

[Tomar Enrere](#)

Benvingut al Fòrum

Enviat per JOAN el Octubre 04, 1999 a les 16:36:29:

això és molt maco però no és veritat, jo no decideixo el que vull sino el que puc...

[Tornar Enrere](#)

Benvingut al Fòrum

Enviat per revolucionari el October 01, 1999 at 16:32:50:

amb l'actual sistema politico-economico-social el nostre dret a vot no té cap mena de coherencia política ja que en l'Estat espanyol com en la resta d'Estats capitalistes el poder sempre recau en les mateixes classes socials, es a dir, en la burgesia capitalista.

[Tornar Enrere](#)

Benvingut al Fòrum

Enviat per Quim el October 01, 1999 at 03:37:29:

perquè segurament el sistema que ens ofereixen és de consum, tot continuarà com sempre... els pobres serem pobres el rics seran rics

[Tornar Enrere](#)

Benvingut al Fòrum

Enviat per elvis el September 29, 1999 at 19:15:47:

l'abstenció és un vot tan o més meditat que qualsevol altre

[Tornar Enrere](#)

Benvingut al Fòrum

Enviat per Jose el September 20, 1999 at 11:18:33:

no seran tots els que ho decidiran...

[Tornar Enrere](#)

ARGUMENT 2

Perquè és molt important que la democràcia segueixi existint.

Dóna un argument per rebatre el de la Tina!

Mira Tina torno a ser el / la

i no em convences gaire perquè...

Enviar

Continuar la discussió

- [h18:50:55 10/16/99 \(0\)](#)
- [En miquel12:00:11 10/13/99 \(0\)](#)
- [Nolo11:47:49 10/12/99 \(0\)](#)
- [Txus17:18:16 10/08/99 \(0\)](#)
- [Txus17:18:14 10/08/99 \(0\)](#)
- [ELI SARAY12:47:34 10/05/99 \(0\)](#)
- [Pepa23:23:49 10/04/99 \(0\)](#)
- [JOAN16:39:02 10/04/99 \(0\)](#)
- [Jose11:19:45 9/20/99 \(0\)](#)

Benvingut al Fòrum

Enviat per h el Octubre 16, 1999 a les 18:50:55:

per tant tens dre de votar i no votar

[Tornar Enrere](#)

Benvingut al Fòrum

Enviat per En miquel el Octubre 13, 1999 a les 12:00:11:

Democràcia? la idea és molt bona i també hi crec però no amb aquesta gent, que només espera a pujar al poder per poder-se aprofitar al màxim

[Tornar Enrere](#)

Benvingut al Fòrum

Enviat per Nolo el Octubre 12, 1999 a les 11:47:49:

La democràcia no depén del nombre de votants sinó de les possibilitats reals de participar políticament, i l'abstenció és també una manera de participar políticament.

[Tornar Enrere](#)

Benvingut al Fòrum

Enviat per Txus el Octubre 08, 1999 a les 17:18:16:

Això és cert, però la pregunta és "quina democràcia?". Per a mi la nostra democràcia de mercat és molt insuficient i si voto tothom entés que el sistema ja m'esta bé, i no és cert.

[Tornar Enrere](#)

Benvingut al Fòrum

Enviat per ELI I SARAY el Octubre 05, 1999 a les 12:47:34:

T'HAN MENJAT EL CAP I PENSES QUE TOTHOM PENSA COM TU DONCS
T'EQUIVOQUES!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!

[Tornar Enrere](#)

Benvingut al Fòrum

Enviat per Pepa el Octubre 04, 1999 a les 23:23:49:

Quina democràcia? La que tortura a les seves comissaries i presons? La que manté un miler de presoners polítics i de consciència?

[Tornar Enrere](#)

Benvingut al Fòrum

Enviat per JOAN el Octubre 04, 1999 a les 16:39:02:

d'aquesta manera més val que no

[Tornar Enrere](#)

Benvingut al Fòrum

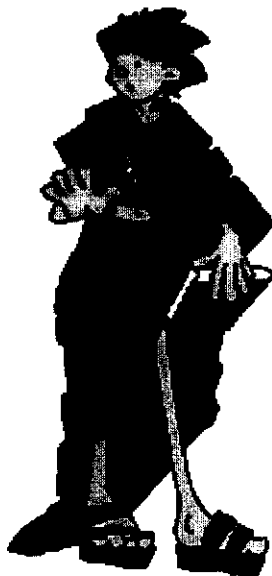

Enviat per Jose el September 20, 1999 at 11:19:45:

tampo crec que la democràcia s'enfonsi perquè jo no voti un any.

[Tornar Enrere](#)

ARGUMENT 3

**Per defensar els meus interessos.
Perquè guanyin els meus.**

**Dóna un argument per rebatre el de la
Tina!**

Tina, torno a ser el / la

i crec que no tens raó perquè...

▲
▼
▶
◀

Enviar

Què vols fer?

T'ha convençut i vols canviar la teva opció.

Veure els arguments a favor d'anar a votar sempre, que han anat afegint els jugadors.

Veure els contrarguments per la Tina que han anat afegint els jugadors

Discutir amb el Pau, que passa d'anar a votar.

Discutir amb el Dani, que va a votar de tant en tant.

Acabar el joc.

- [h18:51:44 10/16/99 \(0\)](#)
- [el pesat d'en miquel12:02:18 10/13/99 \(0\)](#)
- [Txus17:19:49 10/08/99 \(0\)](#)
- [Pepa23:25:20 10/04/99 \(0\)](#)
- [JOAN16:39:52 10/04/99 \(0\)](#)
- [Jose11:22:31 9/20/99 \(0\)](#)

Benvingut al Fòrum

Enviat per h el Octubre 16, 1999 a les 18:51:44:

no es basa tot en els propis intersos, si no que en un conjunt

[Tornar Enrere](#)

Benvingut al Fòrum

Enviat per el pesat d'en miquel el Octubre 13, 1999 a les 12:02:18:

si realment creieu que els polítics defensaran els vostres interessos, pobrets, aneu ben equivocats. Si teniu mil milions al banc i moltes empreses llavors a part de defensar els vostres interessos segur que us ajudaran a augmentar-los, és clar que amb una petita col.laboració pel partit

[Tornar Enrere](#)

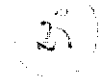
Benvingut al Fòrum

Enviat per Txus el Octubre 08, 1999 a les 17:19:49:

Perquè guanyin els meus el millor és abstenir-se. Jo soc del partit de l'abstenció crítica.

[Tornar Enrere](#)

Benvingut al Fòrum

Enviat per Pepa el Octubre 04, 1999 a les 23:25:20:

Els interessos de la meva classe social els defenso dia rera dia lluitant al carrer i no un cop cada 4 anys. I els meus són les classes populars i aquestes no es presenten a les eleccions.

[Tornar Enrere](#)

Benvingut al Fòrum

Enviat per JOAN el Octubre 04, 1999 a les 16:39:52:

què passa si els meus no hi son en lloc?

[Tornar Enrere](#)

Benvingut al Fòrum

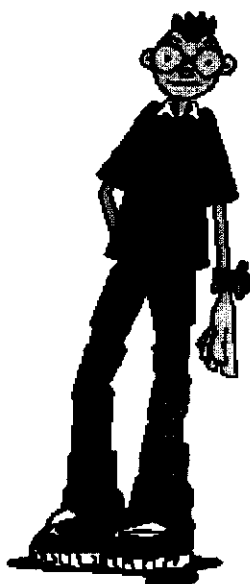

Enviat per Jose el September 20, 1999 at 11:22:31:

tot plegat és un engany si els teus són minoria.

[Tornar Enrere](#)

ARGUMENT 1

**Jo només voto quan s'ha d'elegir l'alcalde
o el President del Govern de l'Estat espanyo
Els altres no són tant importants.**

Dóna un argument per rebatre el del Dani!

Hola Dani, sóc el / la

i vull dir-te que...

Enviar

Continuar la discussió

- [Joan13:19:20 10/15/99 \(0\)](#)
- [Albert13:15:48 10/14/99 \(0\)](#)
- [anele22:12:47 10/13/99 \(0\)](#)
- [Mercè17:32:32 10/12/99 \(0\)](#)
- [Mercè11:34:38 10/12/99 \(0\)](#)
- [Jesús09:52:42 10/11/99 \(0\)](#)
- [Jesús09:52:42 10/11/99 \(0\)](#)
- [Javi i Adria10:02:21 10/07/99 \(0\)](#)
- [Javi i Adria09:59:19 10/07/99 \(0\)](#)
- [Javi i Adria09:58:14 10/07/99 \(0\)](#)
- [marta09:41:06 10/07/99 \(0\)](#)
- [laia12:19:26 10/06/99 \(0\)](#)
- [Claudia Fradera ,Jose Manuel09:51:49 10/06/99 \(0\)](#)
- [Pere16:43:29 10/04/99 \(0\)](#)
- [meritxell16:57:32 10/01/99 \(0\)](#)
- [h10:10:57 9/30/99 \(0\)](#)
- [Julia20:25:27 9/26/99 \(0\)](#)
- [xxx18:15:20 9/26/99 \(0\)](#)
- [Marco14:09:27 9/25/99 \(0\)](#)
- [f11:16:22 9/20/99 \(0\)](#)
- [Sergi10:11:29 9/20/99 \(0\)](#)

Benvingut al Fòrum

Enviat per Joan el Octubre 15, 1999 a les 13:19:20:

crec que el govern de la generalitat, és igual o més important que el de Madrid

[Tornar Enrere](#)

Benvingut al Fòrum

Enviat per Albert el Octubre 14, 1999 a les 13:15:48:

Jo penso el contrari que tu, per lo tant sóc feliç de que tu no votis en les úniques eleccions
que val la pena votar.
Jo voto en totes per si de cas, sinó, llavors difícilment em podria queixar. Si tothom com tu
fés el mateix,
perfecte!, aviat ho tindries negre per votar a les de l'imperi.

[Tornar Enrere](#)

Benvingut al Fòrum

Enviat per anele el Octubre 13, 1999 a les 22:12:47:

Les eleccions autonòmiques son igual d'importants. El president de la Generalitat també et representa, aquí i a fora, al Parlament central.

[Tornar Enrere](#)

Benvingut al Fòrum

Enviat per Mercè el Octubre 12, 1999 a les 17:32:32:

és necessari que els ciutadans votem, encara que el nostre vot sigui en blanc. Perquè si després tens alguna queixa de la manera de governar el país, pots criticar-la, i els altres tenen l'obligació d'escoltar-te. Per contra si no votes, voldrà dir que a tu ja t'està bé el que puguin fer.

[Tornar Enrere](#)

Benvingut al Fòrum

Enviat per Mercè el Octubre 12, 1999 a les 11:34:38:

Ei, nano, en quin país vius tu?

[Tornar Enrere](#)

Benvingut al Fòrum

Enviat per Jesús el Octubre 11, 1999 a les 09:52:42:

Catalunya és el teu país i per tant has de votar.

[Tornar Enrere](#)

Benvingut al Fòrum

Enviat per Javi i Adria **el** Octubre 07, 1999 a les 10:02:21:

Jo penso que no tens rao tonto

[Tornar Enrere](#)

Benvingut al Fòrum

Enviat per Javi i Adria el Octubre 07, 1999 a les 09:58:14:

Donts no tens rao sempre as de bota al Maragall
aprt ets un tonto ,inutil i un idiota vale deu
estupit.

[Tornar Enrere](#)

Benvingut al Fòrum

Enviat per marta el Octubre 07, 1999 a les 09:41:06:

has de botar sempre

[Tornar Enrere](#)

Benvingut al Fòrum

Enviat per laia el Octubre 06, 1999 a les 12:19:26:

si no votes a les eleccions al parlament de catalunya i molts fan com tu, sempre sortirán els mateixos i la democracia queda coixa

[Tornar Enrere](#)

Benvingut al Fòrum

Enviat per Claudia Fradera ,Jose Manuel el Octubre 06, 1999 a les 09:51:49:

Tots els presidents , Tots els pulitics , i tot això es important porque pensa que a de ser ell
el que
t'ha de defensar.
Claudia Fradera Foncuberta
Jose Manuel Beltran

[Tornar Enrere](#)

Benvingut al Fòrum

12

Enviat per Pere el Octubre 04, 1999 a les 16:43:29:

no se perquè sols a aquests si tot està avui interrelacionat i tant si votes A o B tot té a veure

[Tornar Enrere](#)

Benvingut al Fòrum

(B)

Enviat per meritxell el October 01, 1999 at 16:57:32:

Per a mi les eleccions a l'estat espanyol i a les municipals no són ni molt menys més importants que les catalanes perquè jo em sento catalana i m'import qui governa a Catalunya tant o més que a l'estat espanyol.

No badis, un govern català estable ens pot donar molts punts per a defensar els drets de la Generalitat de Catalunya al govern central, perquè oi que et queixes quan has de pagar a l'autopista?

[Tornar Enrere](#)

Benvingut al Fòrum

Enviat per h el September 30, 1999 at 10:10:57:

A QUI VOTES

[Tornar Enrere](#)

Benvingut al Fòrum

Enviat per Julia el September 26, 1999 at 20:25:27:

A mi m'és igual si es un a l'altre

[Tornar Enrere](#)

Benvingut al Fòrum

Enviat per xxx el September 26, 1999 at 18:15:20:

La Generalitat de Catalunya té competències gairebé excusives en urbanisme (el model territorial), ensenyament i sanitat. Per tant, les eleccions al Parlament de Catalunya són molt importants.

[Tornar Enrere](#)

Benvingut al Fòrum

Enviat per Marco el September 25, 1999 at 14:09:27:

Si que son importants. Són ells els que s'ocupen de que el país vagi bé.

[Tornar Enrere](#)

Benvingut al Fòrum

Enviat per Sergi el September 20, 1999 at 10:11:29:

Tots són importants. Ho seran, potser, més o menys uns que els altres, però tot ho son.

[Tornar Enrere](#)

ARGUMENT 2

Si no m'agrada cap opció no tinc pe
anar a votar.

Dóna un argument per rebatre el del Dani!

Mira Dani torno a ser el /la

i crec que t'equivoques perquè...

Enviar

Continuar la discussió

- Joan13:20:43 10/15/99 (0)
- Mercè17:36:24 10/12/99 (0)
- Mercè11:40:33 10/12/99 (0)
- victor09:43:06 10/07/99 (0)
- laja12:20:37 10/06/99 (0)
- Meritxell17:03:01 10/01/99 (0)
- xxx18:18:18 9/26/99 (0)
- Sergi10:13:09 9/20/99 (0)

Benvingut al Fòrum

Enviat per Joan el Octubre 15, 1999 a les 13:20:43:

no has de pensar així. Si cap opció no et correspon, vota en blanc

[Tornar Enrere](#)

Benvingut al Fòrum

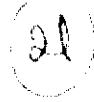

Enviat per Mercè el Octubre 12, 1999 a les 17:36:24:

Ja t'ho he dit, enze, vota en blanc!

[Tornar Enrere](#)

Benvingut al Fòrum

Enviat per Mercè el Octubre 12, 1999 a les 11:40:33:

Has pensat votar en blanc?

[Tornar Enrere](#)

Benvingut al Fòrum

Enviat per victor el Octubre 07, 1999 a les 09:43:06:

ets un tonto

[Tornar Enrere](#)

Benvingut al Fòrum

Enviat per laia el Octubre 06, 1999 a les 12:20:37:

pots votar en blnac, el que significa que del que t'ofereixen no hi ha rès que el faci el pes
pero segueixes confiant amb la democràcia

[Tornar Enrere](#)

Benvingut al Fòrum

Enviat per Meritxell el October 01, 1999 at 17:03:01:

I tant que has d'anar a votar perquè encara que no t'identifiquis plenament amb cap de les opcions t'has de mullar i decidir-te per una d'elles, sino vol dir que t'importa un pepino qui estigui governant actualment el nostre pais.

Vam haver d'estar molts anys oprimits per un sistema dictatorial per a adonar-nos que la democràcia és el millor sistema polític i no podem tornar enrere.
Potser t'és igual que aquí governi algú com Franco o Pinochet?

[Tornar Enrere](#)

Benvingut al Fòrum

Enviat per Sergi el September 20, 1999 at 10:13:09:

Com ara mínim votant dones idea de participació i això és bo per la democràcia.

[Tornar Enrere](#)

ARGUMENT 3

Segons quin dia, no em va bé d'anar a v

**Dóna un argument per rebatre el
del Dani!**

Em dic

i escolta Dani, no tens raó perquè...

Enviar

Què vols fer?

T'ha convençut i vols canviar la teva opció.

Veure els arguments a favor d'anar a votar de tant en tant,
que han anat afegint els jugadors.

Veure els contrarguments pel Dani que han anat afegint els jugadors

Discutir amb el Pau, que passa d'anar a votar.

Discutir amb la Tina, que creu que s'ha d'anar a votar sempre.

Acabar el joc.

- Mercè17:40:31 10/12/99 (0)
- Mercè11:43:58 10/12/99 (0)
- silvia09:48:44 10/07/99 (0)
- laia12:21:16 10/06/99 (0)
- xxx18:19:42 9/26/99 (0)
- Sergi10:14:40 9/20/99 (0)

Benvingut al Fòrum

Enviat per Mercè el Octubre 12, 1999 a les 17:40:31:

Per això hi ha el vot per correu. Però clar, també hi has d'anar personalment. Dónes les teves dades, t'envien tota la propaganda electoral i tornes per donar el sobre amb el teu vot. Així de fàcil.

[Tornar Enrere](#)

Benvingut al Fòrum

Enviat per Mercè el Octubre 12, 1999 a les 11:43:58:

Si un dia de votacions vols anar a fer barranquisme, perquè no votes per correu?

[Tornar Enrere](#)

Benvingut al Fòrum

Enviat per silvia el Octubre 07, 1999 a les 09:48:44:

tens de anar a botar a algun president

[Tomar Enrere](#)

Benvingut al Fòrum

Enviat per laia el Octubre 06, 1999 a les 12:21:16:

pots votar per correu

[Tornar Enrere](#)

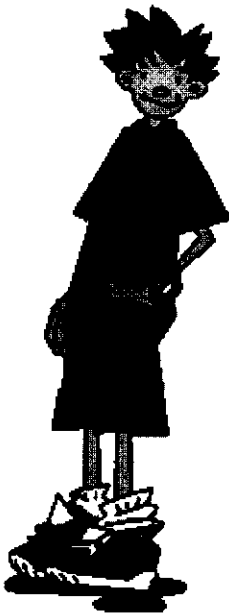
Benvingut al Fòrum

Enviat per Sergi el September 20, 1999 at 10:14:40:

Només es demana un esforç o dos a l'any, tampoc no es gran esforç.

[Tornar Enrere](#)

ARGUMENT 1

Jo no crec en la política, perquè tant si voto com si no, no canviarà res.

Dóna un argument per rebatre el del Pau !

El meu nom és:

i vull dir-li al Pau que no estic d'acord amb ell perquè...

Enviar

Continuar

- ANDRES11:53:51 10/18/99 (0)
- ANDRES11:53:49 10/18/99 (0)
- Montse13:24:33 10/17/99 (0)
- Eva22:52:31 10/16/99 (0)
- Carla18:39:19 10/16/99 (0)
- Sandra19:47:05 10/15/99 (0)
- JOANET17:23:39 10/15/99 (0)
- Jordi14:19:09 10/15/99 (0)
- marta19:33:16 10/14/99 (0)
- josep12:18:15 10/14/99 (0)
- Maria16:48:40 10/13/99 (0)
- Roger00:17:53 10/13/99 (0)
- jordi23:05:41 10/10/99 (0)
- Eli Ama12:56:38 10/08/99 (0)
- Jenifer Fernandez Morcillo09:51:09 10/07/99 (0)
- angel21:28:13 10/06/99 (0)
- Joan,Christian i Gonzalo09:56:42 10/06/99 (0)
- Soraya i Alba .09:55:04 10/06/99 (0)
- Laia,Jennifer i Nona09:52:40 10/06/99 (0)
- Adrià i Victor09:49:06 10/06/99 (0)
- montse i martap09:48:34 10/06/99 (0)
- Dasha09:47:25 10/06/99 (0)

- UGYUFTYEFEE09:44:07 10/06/99 (0)
- EUGENI18:47:38 10/05/99 (0)
- Albert22:30:46 10/04/99 (0)
- Anna20:34:25 10/01/99 (0)
- Paco12:15:48 10/01/99 (0)
- Pilar20:44:05 9/29/99 (0)
- Pau11:09:59 9/20/99 (0)
- Sergi10:20:37 9/20/99 (0)

Benvingut al Fòrum

①

Enviat per ANDRES el Octubre 18, 1999 a les 11:53:51:

SI TOTA LA GENT PENSÈS COM ELL NO, VOTARIA NINGÚ I EL DRET A VOTAR VA
COSTAR MOLTS ANY I MOLTES VIDES.

[Tornar Enrere](#)

Benvingut al Fòrum

Enviat per Montse el Octubre 17, 1999 a les 13:24:33:

Si tothom penses com ell realment mai no es canviaria res de res!

[Tornar Enrere](#)

Benvingut al Fòrum

(3)

Enviat per Eva el Octubre 16, 1999 a les 22:52:31:

Els joves sempre reivindiquem sobre coses ja establertes, no estem d'acord en segons quins fets; però cal saber que si no votem no tenim cap dret a queixar-nos de res perquè nosaltres mateixos em escollit el govern equivocat pels nostres pensaments. Crec que és molt important anar a votar, encara que pensis que no pots arreglar res, si tothom pensés com tu, que hauriem de fer?

[Tornar Enrere](#)

Benvingut al Fòrum

(4)

Enviat per Carla el Octubre 16, 1999 a les 18:39:19:

És un dret per el que hem lliutat durant anys, i depen de la teva ideologia que es duguin a terme coses que també en un futur, poden ser favorables per a tu

[Tornar Enrere](#)

Benvingut al Fòrum

Enviat per Sandra el Octubre 15, 1999 a les 19:47:05:

Perquè deu tenir objectius, deu voler coses, i si no vota no fa res per aconseguir el que vol.

[Tornar Enrere](#)

Benvingut al Fòrum

(6)

Enviat per JOANET el Octubre 15, 1999 a les 17:23:39:

I TANT SI CAMBIA LA COSA, DEPENDENT AMB QUI VOTES, I RECORDEM QUE ELS
NOSTRES AVIS NO VAN TENIR AQUESTES
OPORTUNITATS.

[Tornar Enrere](#)

Benvingut al Fòrum

Enviat per Jordi el Octubre 15, 1999 a les 14:19:09:

S'ha hagut de lluitar molts anys per poder votar lliurement i ara que en tenim la oportunitat no podem deixar-la passar. Per poder estar d'acord o en desacord amb el que fan els polítics cal anar a votar, si no votes vol dir que tant et fa i llavors no val a queixar-se. Cal utilitzar aquest dret que a nosaltres ens sembla tant normal però que molta gent ha lluitat durant anys i anys per aconseguir-lo.

[Tornar Enrere](#)

Benvingut al Fòrum

Enviat per marta el Octubre 14, 1999 a les 19:33:16:

Tens raó en que, segurament, no canviarà res mentre seguim dins aquesta democràcia formal (no real) en que ens venen la política i el sistema econòmic establert com a cosa inamobibles. Però, al menys, queixat!

[Tornar Enrere](#)

Benvingut al Fòrum

Enviat per josep el Octubre 14, 1999 a les 12:18:15:

depen de tu canviar o no....

si tots els que pensen com tu votesin segur que les coses canviarien i anirien millor....

ep! però compta el que tampoc si val es voler-ho canviar tot per no canviar res

[Tornar Enrere](#)

Benvingut al Fòrum

Enviat per Maria el Octubre 13, 1999 a les 16:48:40:

Si no utilitzem els pocs medis que tenim per fer-nos sentir SI que no canviarà mai res.
No solament s'ha d'anar a votar si no que a més s'ha d'estar informat del que passa per
votar coherentment

I si no es té clar a qui s'ha de votar sempre es pot tenir clar qui NO s'ha de votar i per tant
buscar una opció que s'ajusti a les nostres idees.

[Tornar Enrere](#)

Benvingut al Fòrum

Enviat per Roger el Octubre 13, 1999 a les 00:17:53:

No votar significa que li és indiferent quina mena de règim polític ens governa. Per tant, a ell li és igual que manin els liberals o els feixistes; a diferència que uns són tolerants amb les diverses opcions, i altres no. Vols que siguin tolerants amb tu o no?

[Tornar Enrere](#)

Benvingut al Fòrum

Enviat per jordi el Octubre 10, 1999 a les 23:05:41:

Participar sempre és important. la política no ha de ser només d'uns quants.

[Tornar Enrere](#)

Benvingut al Fòrum

Enviat per Eli Ama el Octubre 08, 1999 a les 12:56:38:

Votar és divertit, coneixes noves maneres de segellar un sobre, d'ensenyar el dni i a més a més és gratis

[Tornar Enrere](#)

Benvingut al Fòrum

(14)

Enviat per Jenifer Fernandez Morcillo **el** Octubre 07, 1999 a les 09:51:09:

Pau crec que auries de botar per que si no bol dir que notens personalitat CONTESTEM!

ADEU PAUI CAMVIA D'OPINIO EHHHHHHHHH!

[Tornar Enrere](#)

Benvingut al Fòrum

Enviat per angel el Octubre 06, 1999 a les 21:28:13:

tot rebem serveis d'aquesta democràcia

[Tornar Enrere](#)

Benvingut al Fòrum

Enviat per Joan,Christian i Gonzalo el Octubre 06, 1999 a les 09:56:42:

VOTAR ÉS IMPORTANT,PASSA POQUES VEGADES

[Tornar Enrere](#)

Benvingut al Fòrum

Enviat per Soraya i Alba . el Octubre 06, 1999 a les 09:55:04:

Perquè passas de votar Pau?

[Tornar Enrere](#)

Benvingut al Fòrum

Enviat per Laia, Jennifer i Nona **el** Octubre 06, 1999 a les 09:52:40:

Pau creiem que votar és un dret i que l'hem d'aprofitar també una necessitat.

[Tornar Enrere](#)

Benvingut al Fòrum

19

Enviat per Adrià i Victor el Octubre 06, 1999 a les 09:49:06:

No estic d'acord amb ell, perquè votan depen de com pensin els polítics si a tu t'agrada pots votar a aquell o a l'altre.

[Tornar Enrere](#)

Benvingut al Fòrum

20

Enviat per montse i martap el Octubre 06, 1999 a les 09:48:34:

Nosaltres creiem que quan parlen de la politica sobliden dels
nens

[Tornar Enrere](#)

Benvingut al Fòrum

Enviat per Dasha el Octubre 06, 1999 a les 09:47:25:

Perqué els nens i nenes de catalunya podriem tenir una catalunya més al nostre gust.

[Tornar Enrere](#)

Benvingut al Fòrum

Enviat per EUGENI el Octubre 05, 1999 a les 18:47:38:

**eLL LLAVORS NO TE CAP DRET A QUEIXAR-SE QUAN ELS POLÍTICS
S'EQUIVOQUEN I HO FAN MALAMENT**

[Tornar Enrere](#)

Benvingut al Fòrum

Enviat per Albert el Octubre 04, 1999 a les 22:30:46:

Però com a mínim hauràs donat el teu parer en forma de vot. T'has plantejat votar en blanc?

[Tornar Enrere](#)

* User name: Csibf01d.DIV5-1 (47)
* File name:
* Directory:
* Print queue: DIVISIO V/HPLJ6P_DCS1.DIV5-1
* PServer: DIVISIO5.O=DIV5-1
* Description: WinPMail: jesus enfedaque

Benvingut al Fòrum

27

11:18:03 15/10/99
Enviat per Anna el October 01, 1999 at 20:34:25

Jo no vull renunciar a un dret que va costar tant esforç aconseguir. A més, crec que votar és la forma més vàlida de fer sentir la teva voluntat.

CCC SSS J BBBB FFFF 000 DDDD
C C S S J B B F 0 0 11 D D
C S J B B F 0 00 1 D D
C SSS J BBBB FFFF 0 0 0 1 D D
C S J B B F 00 0 1 D D
C C S S J J J B B F 0 0 1 D D
CCC SSS JJJ BBBB F 000 11111 DDDD

Tornar Entere

L SSS TTTT
L S S T
L S T ::
L SSS T ::
L S T
L S S T ::
LLLLL SSS T ::

Benvingut al Fòrum

de 24 hores.

* Us preguem que envieu aquest document, a l'Administració del Campus, amb una antelació mínima

Enviat per Paco el October 01, 1999 at 12:15:48:

ADMINISTRACIO DEL CAMPUS VALL D'HEBRON.

Amb el seu argument, pot arribar el dia que no canviarà res, perquè ja no podrà votar. Amb arguments com aquests, al final sempre arriben al poder els feixismes. Aleshores, encara que vulguis canviar alguna cosa, ja no tens la opció.

[Tornar Enrere](#)

El cap de Dept./Unitat

Vist i plan

Signat,

Barcelona,de/d'.....de

Atentament,

Dia/Període	Matrícula	Nom i cognoms

Motiu:

que la/les persona/es relacionada/es a continuació puguin accedir, amb cotxe, al recinte del Campus.

SOL.LICITO,

En/Na: _____
Càrec: _____
Dept./Unitat: _____
Tel. feina: _____
Tel. particular: _____

SOL.LICITUD D'APARCAMENT*

UNIVERSITAT DE BARCELONA
Administració del Campus
Passatge de la Vall d'Hebron, 171
08035 Barcelona
Tel. (93) 402 10 21
Fax (93) 402 10 69

Benvingut al Fòrum

Enviat per Pau el September 20, 1999 at 11:09:59:

és segur que així mai canviarà res, si tu no votes, la democràcia, que tant ens va costar guanyar, acabarà morint-se. Potser no és el millor sistema però més val aquest que cap del altres que han acabat fracasant.

[Tornar Enrere](#)

Benvingut al Fòrum

Enviat per Sergi el September 20, 1999 at 10:20:37:

És possible que tinguis raó , però acceptant-ho ho estàs refrendant i treus tota possibilitat de canvi.

[Tornar Enrere](#)

ARGUMENT 2

Sempre són els més poderosos els que guanyen!

Dóna un argument per rebatre el del Pau!

Hola, sóc el / la

i crec que t'equivoques Pau perquè...

Enviar

Continuar la discussió

- [ANDRES11:57:31 10/18/99 \(0\)](#)
- [Montse13:27:00 10/17/99 \(0\)](#)
- [Eva22:56:52 10/16/99 \(0\)](#)
- [Carla18:40:25 10/16/99 \(0\)](#)
- [Sandra19:49:01 10/15/99 \(0\)](#)
- [JOANET17:22:05 10/15/99 \(0\)](#)
- [Jordi14:21:49 10/15/99 \(0\)](#)
- [Marta19:36:11 10/14/99 \(0\)](#)
- [josep12:19:40 10/14/99 \(0\)](#)
- [Roger00:19:45 10/13/99 \(0\)](#)
- [Paco12:17:05 10/01/99 \(0\)](#)
- [Jordi11:12:34 9/20/99 \(0\)](#)
- [Sergi10:23:34 9/20/99 \(0\)](#)

Benvingut al Fòrum

Enviat per ANDRES el Octubre 18, 1999 a les 11:57:31:

ENCARA QUE ELS PODEROSOS TINGUIN PODER, EL PODER DEL POBLE UNIT ÉS
MOLT MÉS GRAN.

Tornar Enrere

14/10 08:51	09344425197	00:02:00	03	OK	NORMAL
FECHA, HORA	NUMERO DE FAX/NOMBRE	DURACION	PAGINA/S	RESULT	MODD

HORA: 14/10/1999 08:53
 NDM.: DIV V DCS
 FAX : 4035016
 TEL : 4035006

JUSTIFICANTE DE TRANSMISIONES

Benvingut al Fòrum

Enviat per Montse el Octubre 17, 1999 a les 13:27:00:

tú també tens poder i passes de d'utilitza'l

[Tornar Enrere](#)

Benvingut al Fòrum

Enviat per Eva el Octubre 16, 1999 a les 22:56:52:

Els que guanyen sempre són els que ens han sabut eclipsar o ens han sabut convèncer més del que és bo per a la societat i per tant, per a nosaltes. No ha d'anar lligat amb el poder necessàriament.

[Tornar Enrere](#)

Benvingut al Fòrum

Enviat per Carla el Octubre 16, 1999 a les 18:40:25:

si no votes, no ho podras remediar

[Tornar Enrere](#)

Benvingut al Fòrum

Enviat per Sandra el Octubre 15, 1999 a les 19:49:01:

Si tots els que pensen com tu votessiu aleshores podrieu arribar a ser tan poderosos com els que més.

[Tornar Enrere](#)

Benvingut al Fòrum

Enviat per JOANET el Octubre 15, 1999 a les 17:22:05:

DONS, HO TENS AMB LES TEVES MANS, EL PODER-HO CANVIAR, VOTA

[Tornar Enrere](#)

Benvingut al Fòrum

34

Enviat per Jordi el Octubre 15, 1999 a les 14:21:49:

Si són poderosos és perque molta gent com nosaltres els ha donat el poder a través d'unes eleccions lliures i democràtiques. En tot cas si no s'hi està d'acord cal anar a votar i triar una altra opció, però sempre VOTAR.

[Tornar Enrere](#)

Benvingut al Fòrum

Enviat per josep el Octubre 14, 1999 a les 12:19:40:

guanyen els que arriben mes a la gen i els que fan que la gent s'identifiqui mes amb
ells..no necesariament els mes poderosos

[Tornar Enrere](#)

Benvingut al Fòrum

Enviat per Roger el Octubre 13, 1999 a les 00:19:45:

Els qui guanyen són els qui el poble vol. A Catalunya, les alcaldies són governades en alguns casos més i enaltres menys, per diverses opcions; no totes de CiU (que és qui mana a la Generalitat)...

[Tornar Enrere](#)

Benvingut al Fòrum

Enviat per Paco el October 01, 1999 at 12:17:05:

No té perquè ser així . Si adoptem aquesta actitud no
anem enlloc i fem que el país no avanci.

[Tornar Enrere](#)

Benvingut al Fòrum

Enviat per Jordi el September 20, 1999 at 11:12:34:

si no votes llavors si que afavoreixes els que estan al poder, dificultant l'alternància.

[Tornar Enrere](#)

Benvingut al Fòrum

Enviat per Sergi el September 20, 1999 at 10:23:34:

No totes les fonts que originen el poder són les mateixes. Del que es tracta és d'esbrinar quina és la més honrada de totes elles i està més d'acord amb les teves idees.

[Tornar Enrere](#)

ARGUMENT 3

No em convenç ningú perquè no em sento identificat amb cap partit

Dóna un argument per rebatre el del Pau!

Hola, torno a ser el / la

Mira Pau, no estic d'acord amb tu perquè...

Enviar

Què vols fer?

Canviar el teu personatge.

Veure arguments a favor de l'abstenció que han anat afegint els jugadors.

Veure els contrarguments pel Pau que han anat afegint els jugadors

Discutir amb el Dani, que vota de tant en tant.

Discutir amb la Tina, que creu que s'ha d'anar a votar sempre.

Acabar el joc.

- ANDRES12:00:48 10/18/99 (0)
- Eva23:00:39 10/16/99 (0)
- arla18:41:46 10/16/99 (0)
- JOANET17:28:03 10/15/99 (0)
- Jordi14:24:23 10/15/99 (0)
- Marta19:37:31 10/14/99 (0)
- josep12:20:53 10/14/99 (0)
- Roger00:21:16 10/13/99 (0)
- Miquel11:14:58 9/20/99 (0)
- Miquel11:14:05 9/20/99 (0)
- Sergi10:26:47 9/20/99 (0)

Benvingut al Fòrum

Enviat per ANDRES el Octubre 18, 1999 a les 12:00:48:

SI TU ET DETENS A ESTUDIAR EL QUE DIU CADA PARTIT SEGUR QUE HI HAURÀ UN
AMB EL QUE ESTIGUIS MENYS O MÉS D'ACORD

[Tornar Enrere](#)

Benvingut al Fòrum

Enviat per Eva el Octubre 16, 1999 a les 23:00:39:

Encara que no siguis de cap partit i no et sentis identificat en cap en especial, podries tenir en compte per exemple altres factors com la seva simpatia, tal com s'expressa i sobretot el que diu que faria per la societat si fos el guanyador.

[Tornar Enrere](#)

Benvingut al Fòrum

Enviat per arla el Octubre 16, 1999 a les 18:41:46:

N'hi han molts, i amb diferents ideologies i propòsits, si no, et convenç, és que no tel's has mirat prou

[Tornar Enrere](#)

Benvingut al Fòrum

Enviat per JOANET el Octubre 15, 1999 a les 17:28:03:

En tot cas, vota en blanc,

[Tornar Enrere](#)

Benvingut al Fòrum

Enviat per Jordi el Octubre 15, 1999 a les 14:24:23:

Si no votes el que dius és que passes de tot i llavors no deixes a entendre que no hi ha cap partit que s'adigui a les teves idees. En aquest cas el millor és votar en blanc. Ja ho veus, t'ho miris per on t'ho miris sempre és millor anar a votar.

[Tornar Enrere](#)

Benvingut al Fòrum

Enviat per Marta el Octubre 14, 1999 a les 19:37:31:

Doncs crea el teu propi partit o les teves organitzacions .

[Tornar Enrere](#)

Benvingut al Fòrum

Enviat per josep el Octubre 14, 1999 a les 12:20:53:

doncs el que tindries de fer es fer-te del partit que t'identifiquesis mes i intentar canviar-lo
des de dins...
no si val criticar per criticar

[Tornar Enrere](#)

Benvingut al Fòrum

Enviat per Roger el Octubre 13, 1999 a les 00:21:16:

Si no et convenç ningú, no hi ha problema. Votes en blanc. I amb això estas dient que cap partit et convenç, però que votes per tal que es reflecteixi la teva opinió.

[Tornar Enrere](#)

Benvingut al Fòrum

Enviat per Miquel el September 20, 1999 at 11:14:58:

si no votes guanyaran els que no t'agraden gens

[Tornar Enrere](#)

Benvingut al Fòrum

Enviat per Miquel el September 20, 1999 at 11:14:05:

crec que s'ha de votar al partit que més s'aproxima al que tu penses abans que deixar de votar.

[Tornar Enrere](#)

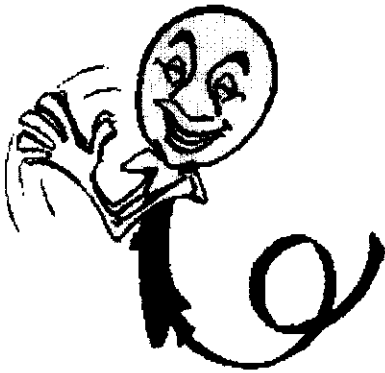
Benvingut al Fòrum

Enviat per Sergi el September 20, 1999 at 10:26:47:

Això pot pasar, però llavors s'hauria d'esbrinar quina s'acosta més a les meves idees o quina va menys en contra d'elles.

[Tornar Enrere](#)

Tu tens la paraula!

Afegeix un màxim de tres arguments a favor d'anar a votar sempre:

Hola, em dic

i vull dir que...

Enviar arguments

Esborrar

Continuar

Arguments afegits per altres jugadors:

- Marta Solé Andrés19:48:03 10/14/99 (0)
- Guillem13:28:00 10/14/99 (0)
- Albert00:08:52 10/13/99 (0)
- Eva18:59:09 10/10/99 (0)
- ADRIA10:01:22 10/07/99 (0)
- Mireia Parrado Alonso i Thais Marcer Carabi10:00:36 10/07/99 (0)
- Mireia Parrado Alonso i Thais Marcer Carabi09:59:12 10/07/99 (0)
- maria jose y cristina09:53:18 10/07/99 (0)
- ELI12:51:39 10/05/99 (0)
- Pilar20:43:11 9/29/99 (0)
- david17:08:12 9/29/99 (0)
- Pep19:57:09 9/28/99 (0)
- xxx18:13:21 9/26/99 (0)
- Pablo11:28:04 9/20/99 (0)
- Sergi10:08:05 9/20/99 (0)

Benvingut al Fòrum

(51)

Enviat per Marta Solé Andrés el Octubre 14, 1999 a les 19:48:03:

Tot i que aquest joc ens tracti de tontos, no me'n puc estar d'opinar. Aquesta democràcia és totalment formal (no real) i s'ha de canviar. L'abstencionisme és la manera còmoda però inútil si no es complementa. En canvi, tens la possibilitat de votar partits minoritaris que tenen programes més revolucionaris. Jo crec que podríem canviar de sistema econòmic a partir d'una democràcia legal. Abans, però, tothom ha d'haver tingut una educació integral i concientitzadora.

[Tornar Enrere](#)

Benvingut al Fòrum

Enviat per Guillem el Octubre 14, 1999 a les 13:28:00:

Qui no vota, que no es queixi!

[Tornar Enrere](#)

Benvingut al Fòrum

Enviat per Albert el Octubre 13, 1999 a les 00:08:52:

Qui no vota no te dret a queixar-se.
Qui calla otorga, deixes que els altres pensin per tú.
No votar és menyspreuar la democràcia que tant va costar tenir.
Catalunya necessita la teva opinió, volem un govern fort escollit amb l'opinió del 99,99%
dels catalans. Quin govern de Madrid li pot negar legitimitat ?

[Tornar Enrere](#)

Benvingut al Fòrum

Enviat per Eva el Octubre 10, 1999 a les 18:59:09:

El vot lliure i democràtic va costar molt aconseguir-lo (especialment a les dones) i cal que el usem com la nostra veu. Cal votar, encara que sigui en blanc!

[Tornar Enrere](#)

Benvingut al Fòrum

Enviat per ADRIA el Octubre 07, 1999 a les 10:01:22:

En Maragall
es el MILLOOOOR!!!

[Tornar Enrere](#)

Benvingut al Fòrum

Enviat per Mireia Parrado Alonso i Thais Marcer Carabi el Octubre 07, 1999 a les 10:00:36:

Esta bé perque podem tria un nou president i posar la teva paraula sense que ningú et digui el que tens de posar i sense que ningú o vegi

[Tornar Enrere](#)

Benvingut al Fòrum

57

Enviat per ELI el Octubre 05, 1999 a les 12:51:39:

KE SOY LA JUERGA PADRE, LA ALEGRIA DE LA HUERTA... CUENTO CHISTES KE NO
VEAS Y LOS ESCUCHAS Y TE MEAS! SOMOS UNA PIÑA!

[Tornar Enrere](#)

Benvingut al Fòrum

Enviat per Pilar el September 29, 1999 at 20:43:11:

Perquè si no votes, no et queixis.

[Tornar Enrere](#)

Benvingut al Fòrum

Enviat per david el September 29, 1999 at 17:08:12:

s'ha de votar sempre:
Perquè és l'única vegada que tens el "poder" de desidir
sense donar explicacions a ningú i no haber de defensar els
teus arguments.

[Tornar Enrere](#)

Benvingut al Fòrum

Enviat per Pep el September 28, 1999 at 19:57:09:

Si no votes, després no et queixis quan creguis que ho facin malament!!

[Tornar Enrere](#)

Benvingut al Fòrum

Enviat per xxx el September 26, 1999 at 18:13:21:

Perquè ara poguem anar a votar hi ha gent que ha deixat la vida. Hi ha hagut lluites molt intenses per aconseguir el sufragi universal. Pel que fa a les dones, durant molt de temps van estar discriminades (sufragi censatari) i no podien votar. Ara que podem decidir qui volem que governi el nostre país ho hem d'aprofitar.

[Tornar Enrere](#)

Benvingut al Fòrum

Enviat per Pablo el September 20, 1999 at 11:28:04:

1. s'ha d'anar a votar sempre per tal de participar en les decisions de la meva comunitat.
2. si no votem, la democràcia, que és el menys dolent dels sistemes polítics, desapareixerà per sempre més.
3. crec que un ha de comunicar a la resta de gent de la seva comunitat quins són els seus interessos i defensar-los tot i trobar-se en minoria si fos el cas.

[Tornar Enrere](#)

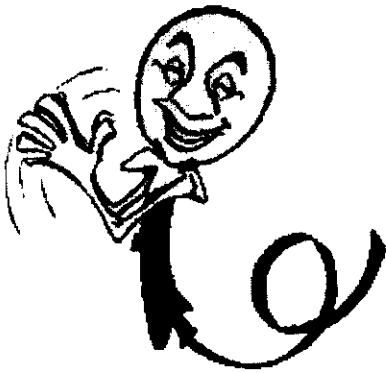
Benvingut al Fòrum

Enviat per Sergi el September 20, 1999 at 10:08:05:

Perque el país tiri endavant.
Perque l'economia vagi millor.
Perque la cultura no es perdi mai.

[Tornar Enrere](#)

Tu tens la paraula!

Afegeix un màxim de tres arguments a favor del vot intermitent:

Hola, em dic

i vull dir que...

Large empty text area for entering arguments, with scrollbars on the right and bottom.

Enviar arguments

Esborrar

Continuar

Arguments afegits per altres jugadors:

- miquel11:53:29 10/13/99 (0)
- Marta23:20:39 10/04/99 (0)
- Quim03:36:01 10/01/99 (0)
- Sergi 10:18:43 9/20/99 (0)

Benvingut al Fòrum

Enviat per miquel el Octubre 13, 1999 a les 11:53:29:

realment el panorama polític que tenim tant a Catalunya com a Espanya és decebedor i patètic. Jo crec que tinc el dret i deure d'anar a votar, però el meu dubte és... a qui voto????? tots els candidats es dediquen a criticar els altres i realment ningú parla del seu projecte, del que han fet i sobretot del que van prometre i no han fet, sigui per la causa que sigui. El dia que estiguin més pels votants que pels merders i sortir as la tele, no hi haurà abstenció.

[Tornar Enrere](#)

Benvingut al Fòrum

Enviat per Marta el Octubre 04, 1999 a les 23:20:39:

Votar en una democràcia burgesa com la que tenim és legitimar-la. Però això canvia quan es presenta algun partit revolucionari, aleshores hem de votar (és a dir a les eleccions europees amb Euskal Herritarrok). En aquestes eleccions no hi ha cap partit que representi el poble treballador català.

[Tornar Enrere](#)

Benvingut al Fòrum

Enviat per Quim el October 01, 1999 at 03:36:01:

que jo no tinc que anar per el president de l'estat espanyol, simplement no és el meu president

[Tornar Enrere](#)

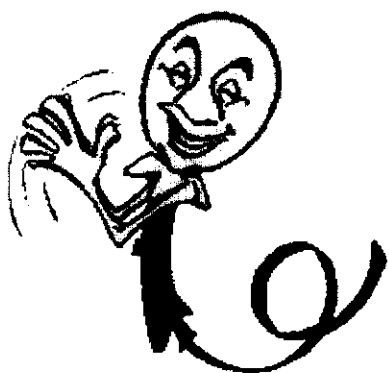
Benvingut al Fòrum

Enviat per Sergi el September 20, 1999 at 10:18:43:

No anant a votar, si no m'agrada cap opció de les que em proposen estic indicant al sistema que es convenient un canvi total.

[Tornar Enrere](#)

Tu tens la paraula!

Afegeix un màxim de tres arguments a favor de l'abstenció:

Hola, em dic

i vull dir que...

Enviar arguments

Esborrar

Continuar

Arguments afegits per altres jugadors:

- Manel03:25:24 10/13/99 (0)
- pep20:18:53 10/12/99 (0)
- Eduard16:58:18 10/08/99 (0)
- xavier17:23:15 10/01/99 (0)
- Joan11:32:23 9/20/99 (0)
- Sergi10:29:16 9/20/99 (0)

Benvingut al Fòrum

(31)

Enviat per Manel el Octubre 13, 1999 a les 03:25:24:

No anar a votar no vol dir passar de la política, ans el contrari. Fins que la democràcia no s'aproximi una mica més a la DEMOCRÀCIA no aniré a votar. Calen llistes obertes, circumscripcions més petites i la possibilitat d'escollir aquells qui creiem millors gestors, siguin del partit que siguin.

[Tornar Enrere](#)

Benvingut al Fòrum

Enviat per pep el Octubre 12, 1999 a les 20:18:53:

-anar a votar té un cost

-anar a votar pot tenir un benefici: pots influir en el govern de Catalunya.
però com més votants hi hagi més difícil és que tu puguis influir en l'assignació final
d'escons

-de fet, és practicament impossible que si més de deu mil persones van a votar l'elecció es
decideixi per un vot

-recorda, si l'elecció es resol per més d'un vot, ni que siguin dos, el teu vot no ha servit de
res.

[Tornar Enrere](#)

Benvingut al Fòrum

Enviat per Eduard el Octubre 08, 1999 a les 16:58:18:

- Es pot canviar el mon amb la nostra feina de cada dia, amb el nostre esforç a través de les nostres actituds.
- Els polítics han deixat de fer política "pels altres" i es dediquen a fer-la per interessos (en ells mateixos).
- Sempre son els mateixos polítics. La gent jove no creu en la política. Cal que tots obrim els ulls i veiem com participem els joves. Ho fem d'altres maneres.

[Tornar Enrere](#)

Benvingut al Fòrum

Enviat per xavier el October 01, 1999 at 17:23:15:

No vull votar, però no passo de la política.
La política és molt més que votar a quatre corruptes, que l'objectiu final que tenen amb el canvi és el propi enriquiment

Estic TOTALMENT en contra de caure en el parany que ens preparen els polítics: votar l'opció menys dolenta. Igual com la definició de democràcia, no es pot triar una opció que no ens agrada només perquè és la menys dolenta. Cal lluitar per trobar-ne una de millor. Aquestes eleccions, jo guanyaré. L'abstenció serà majoria en relació amb qualsevol partit. Això sí, esperant que amb aquest sistema que ens han imposat algun dia pugui votar una opció que realment m'agradi.

CiU=PP
CiUtadants pel Canvi=PsoE(IC)=Foro Babel
ERC=Traïdors

[Tornar Enrere](#)

Benvingut al Fòrum

Enviat per Joan el September 20, 1999 at 11:32:23:

No s'ha de votar pq la democràcia és un engany
Sempre són els mateixos, per exemple el Pujol que des de que vaig neixer ha estat
sempre governant el pais.
Tot plegat és la dictadura de la majoria sobre les minories.

[Tornar Enrere](#)

Benvingut al Fòrum

36

Enviat per Sergi el September 20, 1999 at 10:29:16:

No voto porque votant legalitzo el poder de totes les persones que de fet ja el tenen.

[Tornar Enrere](#)

Estudi de cas 1: Iniciació a l'exercici de la ciutadania. Les eleccions al parlament de Catalunya com a excusa per a l'inici de tres aprenents en la vida política del país com a ciutadans amb opinió.

I.- Característiques de l'estudi, motivació i observacions inicials

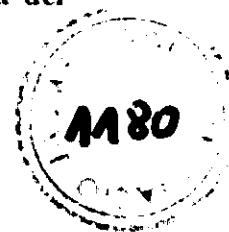
Context: Campanya electoral per a les eleccions al Parlament de Catalunya de 1999.

Data de l'estudi: dies 1 a 5 d'octubre de 1999

Alumnes observats: Xavier, Joan i Dani

Edat: 15 anys

Curs: 4t. d'ESO

Motivació que ens acosta fer a aquest estudi de cas: el professor observa un enorme desinterès entre el seu alumnat per tot el que fa referència als afers públics i, més en concret, per la política.

Els tres alumnes que han protagonitzat l'estudi tenen en comú:

1. La seva enorme afeció a la informàtica
2. Una capacitat intel·lectual mitja-alta
3. Una actitud implícitament positiva envers situacions d'injustícia quan el guiatge del professor les hi posa en evidència.
4. Una indiferència absoluta envers la classe política sense distincions. Argumenten que no els entenen
5. En Joan i en Dani manifesten clarament que no val la pena saber res de política; que no els interessa, ni serveix per a res. En Xavier matisa més aquesta afirmació: intueix que és una qüestió rellevant que condiciona la seva vida, però es troba desmotivats a l'hora d'escoltar les propostes dels diferents partits.
6. Una manca d'informació total i deliberada pel que fa a la campanya electoral.
7. Un moderat hàbit de lectura que, en el cas d'en Xavier, és una mica més accentuat. Cada dia, sense excepció, llegeix un diari esportiu.
8. Un desinterès total per la informació audiovisual, a excepció de la de caire esportiu.
9. Una amistat compartida entre tots tres

II.- El procés:

El professor enceta una conversa distesa amb un seu alumne. En aquest cas és en Xavier. Es fa fora de l'aula i es barreja subtilment l'objectiu (educació per a la ciutadania) amb molts altres temes irrelevantes. El professor opta per plantejar-li diversos dilemes en relació a temes immediats: nombre d'alumnes per aula, temps d'espera per a ser atesos a la sanitat pública, problemàtica dels companys amb falta de recursos per adquirir material escolar, especialment dels d'origen magrebí, diferències en la neteja dels carrers i places en funció dels barris del poble, violència dels caps rapats, etc...

En el decurs de la conversa, el professor detecta que hi ha uns temes que desperten molt més interès que uns altres en en Xavier. Especialment apunta el tema dels caps rapats violents com a un dels de la seva màxima preocupació. Encara es mou molt per les

estètiques: detesta l'estètica *skin*, que associa literalment amb "violència, intolerància, ignorància" i també amb "anticatalanisme", no tant en sentit polític d'aquest concepte, sinó cultural: bel·ligerant en contra de la llengua.

També està preocupat per la problemàtica de la població magrebí recent arribada al centre. Valora molt especialment l'esforç d'integració que fan, segons ell mot superior als nouvinguts d'altres procedències. Destaca el fet que parlin català ben aviat i, sorprenentment, diferencia entre els conceptes d'integració i d'assimilació. Defensa el primer, però no pas el segon, amb l'argument, força ben construït, de què si ell fos immigrant a un altre país no li agradaria que l'assimilessin, tot i que intentaria integrar-s'hi el millor possible. Diu, però que no tots els magrebis són mereixedors dels ajuts que reben. Que té companys que estan millor econòmicament que famílies autòctones i que, malgrat això, sempre van a demanar. Explica que un d'ells no paga cap activitat extraescolar amb l'argument que han de comprar-se un pis, mentre molts companys que paguen viuen de lloguer. Manifesta que si bé és veritat que el fet de ser d'un grup cultural diferent (ell encara en diu "raça") no ha de ser motiu de discriminació, no és menys veritat que no és lícit que hi hagi qui n'abusa del tema. Tanmateix reconeix que "d'aprofitats n'hi ha de tots colors" i que això no és excusa per a suprimir l'ajut social a qui l'ha de menester.

D'aquesta reflexió, i de la constatació de la situació encara pitjor que viuen les noies magrebis en relació als seus companys barons, sorgeix una conversa relacionada amb les agressions protagonitzades recentment per alguns rapats. Surt el tema de la informació a la premsa comarcal del fet i comenta que el seu pare ja li va fer llegir. Tanmateix manifesta no tenir tendència a llegir el bisetmanari d'informació comarcal, tot i que reconeix que arriba a casa seva, igual que la premsa d'informació general. La troba avorrida i no es veu en cor de seleccionar els temes que l'interessen. En canvi, comprant premsa esportiva, els temes del seu interès ja li venen seleccionats. En qualsevol cas reconeix dues coses significatives:

1. Té un horari fix per a llegir el diari esportiu cada dia (té, doncs, un hàbit).
2. El seu germà gran (19 anys) va començar llegint únicament premsa esportiva com ell. A partir dels divuit anys, va començar a intercalar esporàdicament premsa d'informació general. Ara que en farà vint aviat, llegeix cada dia el diari esportiu i el d'informació general i, des de fa tres mesos, tot i que sap que a casa trobarà la premsa, quan té alguna hora lliure a la universitat és compra un altre diari d'informació general diferent del que entra a casa.

Això confirma les sospites del professor, que creu que, un cop adquirit l'hàbit, posteriorment arriba la selecció de la lectura.

Interrogat sobre la importància de les properes eleccions al Parlament, en síntesi manifesta que:

1. No sap el grau d'importància que tenen, però, després de ser induït pel professor, intueix que, d'alguna manera, l'afecten.
2. Simpatitza amb alguna força en concret, però més per coses anecdòtiques, bàsicament de tipus estètic, que no pas perquè conegui les seves propostes.
3. Tanmateix, té intuïcions bastant aproximades del que representen les diverses forces polítiques, tot i que ell creu que no. A nivell de propostes concretes, efectivament, el coneixement que té és pràcticament inexistent.

Arribats a aquest punt, el professor li fa saber que, “casualment”, ha trobat per internet uns jocs (elaborats per la UPC), dins la pàgina “democràcia web” que són interactius i que a ell l’han ajudat a ressituar-se en alguns aspectes. Li explica que n’hi ha 4 de diferents i l’emplaça a comprovar-ho conjuntament una estona que ambdós disposin de temps lliure.

El mateix dia a la tarda, el professor provoca la trobada. Inicialment en Xavier es mostra incrèdul i intenta defugir l’experiment, tot i que amb poca contundència. Els arguments són febles: “no sé si estic preparat”, “suposo que no ho entendre”, etc... Són arguments fàcilment rebatibles pel professor que, prèviament, ha fet ell mateix l’experiència per tal d’evitar cap contratemps “tècnic” a l’hora d’aplicar-la als seus alumnes. Pacten que si en deu minuts no li satisfà, doncs, que ho deixaran córrer.

La pàgina www.eleccions99.org proposa quatre opcions:

1. Eleccions virtuals, circumscripció a circumscripció, podent variar el percentatge de participació i els vots obtinguts per cada candidatura. Es tracta de que hom aprengui el sistema d’elecció dels diputats i diputades i el funcionament de la Llei d’Hont. El professor creu que cal fer altres passes prèviament a què l’alumne aprengui el sistema de distribució d’escons i desestima la primera proposta. Per aquest motiu, no es posa en pràctica aquesta opció ni s’inclou en l’apèndix documental.
2. La segona opció (Qui sóc? On sóc?) fa referència al posicionament ideològic de l’entrevistat a partir de les coordenades esquerra/dreta i catalanisme/ espanyolisme. Consta d’un test (amb cinc distractors cadascun) amb una dotzena de preguntes que van variant, de manera que si hom vol ratificar la seva opció ideològica, més enllà de simpaties superficials per líders o per la imatge d’una força política, pot afegir una altra bateria de preguntes on n’hi ha de repetides, de redactades de manera diferent i de distintes. Paral·lelament, el programa, en funció del comportament que les diverses forces polítiques han tingut a l’hora de votar projectes o proposicions no de llei presentades al Parlament durant la darrera legislatura, ubica dins els eixos de coordenades, amb cinc “taques” de colors diferents, cada partit o coalició. Quan processa la informació proporcionada, ubica automàticament l’entrevistat en un punt de les coordenades:
 - a) en funció d’on l’entrevistat afirma trobar-se
 - b) en funció d’on es troba ideològicament de debò en funció de les seves respostes.

Arribats a aquest punt, pot comparar:

- a) la seva coherència (on s’autoubica i on s’ubica realment des del punt de vista ideològic).
- b) La proximitat a cadascuna de les formulacions ideològiques de les cinc forces polítiques que es van presentar a les darreres eleccions al Parlament de Catalunya.

Tant els tres models d’enquesta com els resultats obtinguts pels tres alumnes enquestats, s’adjunten al final del present estudi de cas.

La tercera opció és fer una aposta (“porra”) electoral. L’ordinador indica quina és la composició del parlament que va sorgir de les darreres eleccions, i invita a fer

la porra en relació a les properes. La porra és modificable fins al dia abans de les eleccions, però en cap cas ningú pot fer més d'una aposta (sistema de control a través d'adreça electrònica o número de telèfon); entre els guanyadors se sortegen premis de caire cultural: suscripcions a un diari, litografies, lots de llibres, etc... Un cop hom ha enviat l'aposta, l'ordinador central de www.eleccions99.org et comunica quina és la porra general, és a dir, el promig de totes les apostes fins aquell moment. Per tal de no condicionar el jugador, ho fa *a posteriori*, no pas abans que l'entrevistat aposti. La mostra feta pels alumnes s'inclou al final d'aquest treball.

La darrera opció ("Jo des del meu escó, hagués votat com...") és la més rigorosa des del nostre punt de vista. Fa referència al grau d'adscripció de l'entrevistat a cadascuna de les cinc forces polítiques que van obtenir representació a les darreres eleccions al parlament català, però no pas a formulacions ideològiques en abstracte sinó concretament al sentit del seu vot, emès a l'hora d'aprovar o rebutjar textos legals durant la passada legislatura. Per tant, l'entrevistat ha de respondre en quin sentit hauria votat en el parlament si hagués estat diputat durant els darrers quatre anys, sense saber en aquest moment què va votar cada partit. Les preguntes, doncs, fan referència a situacions reals, no pas virtuals. Es pot votar afirmativament, negativament o "abstenció".

Un cop emès el vot, hi ha la possibilitat d'afegir un altre llistat amb nous projectes o proposicions no de llei votats durant la legislatura, amb l'objectiu d'evidenciar encara més, si s'escau, l'adscripció a una força política. També hi ha enunciats de lleis apareguts en el llistat anterior que apareixen redactats d'una altra manera. Un cop enviat el resultat a la central, és processat i apareix en pantalla els resultats del vot del diputat virtual comparats amb els resultats del vot emès realment per cada força política. Finalment, com a conclusió, apareix la informació sobre el percentatge exacte de coincidència del diputat virtual amb cada força política, de major a menor. Els models d'enquesta i els resultats obtinguts pels alumnes que han protagonitzat aquest estudi de cas, s'adjunten al final.

De les quatre opcions que l'ordinador proposa, el professor va optar per les tres darreres i va proposar el departament de matemàtiques la realització de la primera, conjuntament amb el professorat de CCSS, una mica més endavant.

La redacció de les preguntes de les opcions 2 i 4 presentaven, en algun cas, problemes de comprensió; per tant, es feia imprescindible el guiatge del professor per ajudar a acostar la lògica i el llenguatge de l'alumne als de la ciència. L'opció 3 (la porra electoral), en canvi, inesperadament per al professor, va despertar menys interès que la resta d'opcions. L'argument d'en Xavier era que no tenia elements de judici (no coneixia l'existència d'enquestes electorals) per a pronunciar-se, tot i que a Democràcia Web s'en recollien les sis publicades fins el moment de la seva intervenció

Quan el professor donava per acabada l'experiència, va sentir amb sorpresa, el comentari que va fer en Xavier:

- Amb aquest joc al·lucinarien els meus col·legues.

- Quins col·legues? -li va demanar el professor.
- D'entrada en Joan i en Dani. De fet, diuen que no els interessa gens la política, que no serveix per a res. Amb això encara s'hi posen més forts que jo... De tota manera, ja saben que és ser de dretes i ser d'esquerres.
- Déu n'hi do si de debò saben això! -va respondre el professor.

L'experiència amb el primer alumne havia resultat doblement exitosa:

1. Ell n'havia quedat satisfet perquè havia après unes coses que fins aquell dia veia allunyades dels seus interessos i de les seves possibilitats.
2. Esdevindria el pont necessari per a fer extensiva l'experiència a altres companys.

El professor, ara calia que tingués preparat l'ordinador i que estigués disponible per a quan fos requerit. Arribats a aquest punt va pensar que era prudent mantenir-se en un discret segon pla, interferint en el procés únicament quan l'alumnat li demanés ajut "tècnic" informàtic o lingüístic a l'hora d'interpretar les preguntes. Així ho va fer i als dos dies, apareixien els dos primers alumnes interessats, induïts per en Xavier.

Per tant, el criteri per escollir la resta d'alumnes que han participat en aquesta experiència ha vingut determinat per l'actitud d'en Xavier. En Xavier ha esdevingut un pont valuós amb altres joves que comparteixen amb ell algunes inquietuds i afeccions, com és el cas de l'esport i la informàtica. Són dos nois que el professor també coneix i que, amb en Xavier, ja té un aliat inconscient que li estalvia plantejar l'experiència com un acte lúdic i voluntari, perquè serà el propi Xavier, un cop seduït per la pràctica que ha realitzat, qui recomana als seus amics que també la facin. La feina de motivació del professor, en aquest cas, queda reduïda al mínim.

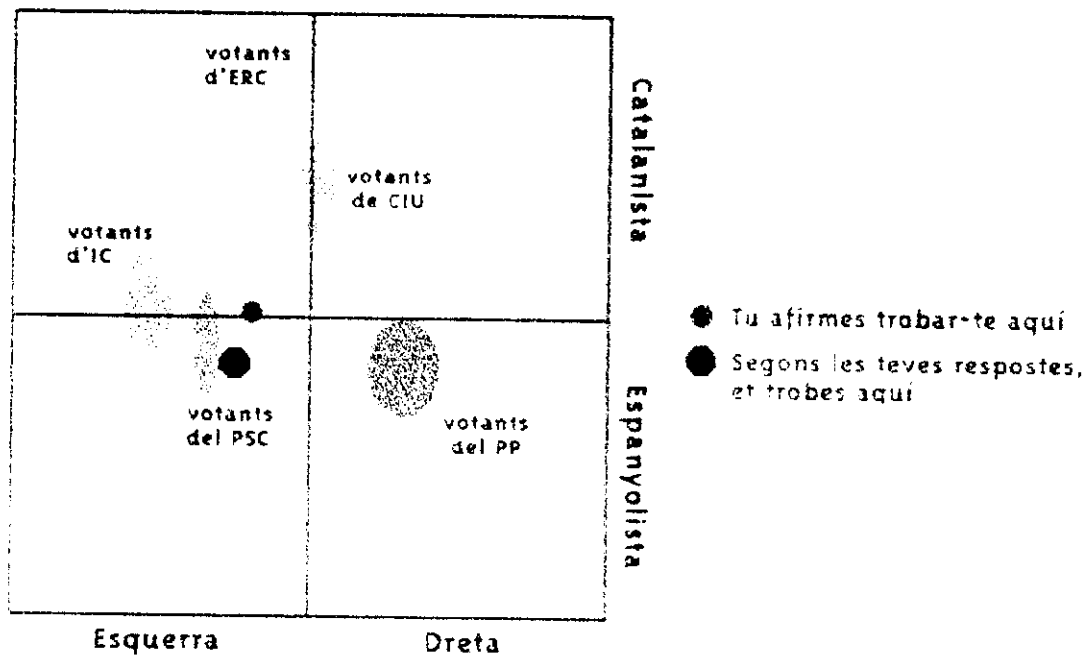
III.- Conclusions:

1. En Xavier ha passat d'una actitud escèptica en relació a la política a tenir un cert interès, després de passar per uns moments d'eufòria: "ja entenc de política!". Posteriorment, de manera puntual, demana informació. Quan a la pàgina elaborada per la UPC han afegit nous jocs, el professor l'ha informat, i convenientment induït, hi ha jugat. És el cas del joc "Qui proposa què?", on el jugador ha d'identificar propostes polítiques amb un partit o calició concrets. D'aquesta manera s'aconsegueix que, sense cap esforç, tot jugant, els aprenents coneguin els programes dels diversos partits. En Joan no ha mostrat mai tant d'interès com en Xavier, tot i que l'ha anat seguint. És de caràcter més introvertit i manifesta menys les seves opinions. Tanmateix, ha reconegut que "és interessant això". En Dani, que inicialment era el més bel·ligerant contra tot el que fos "política", ha continuat manifestant que la política no l'interessa gens, que no és necessària. De tota manera, sense canviar, teòricament, la seva opinió, en realitat, ha anat seguint l'experiència amb els altres dos companys.
2. En Xavier i en Joan han reproduït el sentit del vot que posteriorment, de manera espontània, han manifestat que tenien, a moltes eleccions, el pare i la mare del primer i la mare del segon (del pare no n'ha parlat, potser perquè no viu amb ell). En Dani no s'ha manifestat al respecte. El professor coneix, en grau diferent, les famílies d'aquests alumnes. En el cas del Xavier i en Joan, es tracta de persones que tenen opinió política. La mare d'en Joan és militant

- d'Iniciativa per Catalunya-Verds i de CCOO. El perfil de la família del Dani podria correspondre perfectament a l'opció política escollida pel seu fill.
3. Hom pot constatar en els resultats, una mena de "reproducció ideològica" a nivell familiar que és un element de reflexió. Certament, la mostra és molt petita, quasi irrellevant, però contradiu la tesi de l'efecte rebot dels joves en relació a la ideologia política dels seus pares. Tot i que no és objecte directe d'aquest estudi, podria ser interessant comprovar si aquest fenomen es produeix també en el cas d'opcions més conservadores o, en canvi, en aquests plantejaments, si que es registra efecte de contradicció fills-pares.
 4. Quan el professor dissenya una estratègia acuradament, usa instruments que, com el cas de la informàtica, resulten familiars al seu alumnat i els guia en la línia de l'objectiu perseguit sense abrumar-los, combinant la visió lúdica de l'estratègia amb el missatge científic (és a dir, apropa el coneixement de l'alumnat al coneixement científic), aconsegueix constatar que el que Vygotsky anomena "zona de desenvolupament proper" forma part de l'itinerari intel·lectual de l'alumnat que el duu al canvi cognitiu i actitudinal.
 5. Limitar les opcions electorals a cinc, tal com fa aquest programa, efectivament pot significar un cert reduccionisme. Tanmateix, a l'opció 3 ("la porra electoral") hi havia l'opció "altres".
 6. Revisant el material informàtic els propis alumnes van poder constatar clarament, i així ho van manifestar, que els tres partits d'esquerres (PSC-ERC i IC-V) han votat pràcticament de manera idèntica durant tota la legislatura en qüestions de caire social i econòmic. ERC, CiU i, en menor mesura, IC-V han coincidit notablement en aspectes de caire reivindicatiu nacional. PSC i PP també, però en sentit contrari i en menor mesura, sigui a través de vots en contra (bàsciamment del PP) o de l'abstenció (bàsicament el PSC). Per tant, els alumnes han constatat que el doble eix, dreta/esquerra i catalanisme/espanyolisme, a què ens hem referit abans, existeix en la realitat dels partits polítics catalans a l'hora de pronunciar-se sobre projectes o proposicions no de llei, la qual cosa accentua la complexitat de les aliances estables, més enllà de les coalicions o federacions de partits ja preexistents (CiU o IC-V). També han estat moltes les lleis importants aprovades per unanimitat o per àmplia majoria (CiU+PSC). Crec que això ho han percebut molt bé els tres alumnes.
 7. El professor ha volgut verificar els mecanismes de les enquestes de les opcions 2 i 4 i ha constatat que, respostes parcialment o globalment de tres en tres, els resultats pel que fa a l'adscripció ideològica de l'hipotètic entrevistat s'ajusten a la realitat dels textos aprovats, àdhuc contestant sempre les opcions "No ho sé" o "indiferent". Per tant, sembla que el material de la UPC té totes les garanties exigibles de fiabilitat. En el cas de l'opció dos, si es respon sempre els distractors prestesament neutres, tant l'autubicació com la ubicació real de l'entrevistat apareixen superposats en el centre de les coordenades.
 8. Eleccions99.org ofereix també una completa bateria d'informació adicional:
 - a) programes de tots els partits;
 - b) informació dels actes electorals;
 - c) informació mínima del significat i mecanismes de les eleccions;
 - d) xats amb cada candidat;
 - e) pàgina web de cada candidat i de cada força política;
 - f) resultats de totes les enquestes publicades a la premsa ;

- g) cal destacar la pàgina jove que invita a votar i a participar, oferint la possibilitat que l'interlocutor de l'ordinador argumenti i contrasti les seves opinions a favor o en contra de la participació electoral, identificant-se amb tres personatges virtuals amb els que pot compartir arguments i afegir-ne d'altres.
9. Un dels alumnes que hem estudiat s'ha interessat per anar més enllà en la informació rebuda inicialment. Periòdicament, induït pel professor, continua consultant alguna de les pàgines i va reconstruint el seu coneixement sobre el tema.
 10. El professor ha reconsiderat totes i cadascuna de les seves actuacions en aquest estudi de cas i ha arribat a la conclusió que ha comès un error important que cal corregir perquè, en el futur, podria condicionar la participació d'altres alumnes en un projecte semblant: no hauria d'haver demanat el resultat de les opinions, la ubicació política i l'adscripció dels alumnes a cada partit. Calia haver respectat molt més la seva privacitat en aquest sentit. Tot i que, cap d'ells no s'hi va manifestar en contra a l'hora de mostrar els resultats, en realitat, hi ha la possibilitat de que se sentissin coaccionats perquè, de vegades, l'alumne pot respondre en funció del que pensa que el professor espera que respongui. de tota manera, en aquest cas, els tres alumnes han mostrat preferència per tres partits diferents, tot i que tots tres d'esquerres. D'altra banda, la presència del professor mentre responen és indispensable perquè ha d'acostar el llenguatge de les preguntes formulades al registre més col·loquial dels alumnes. Aquest és, en la nostra opinió, un aspecte necessàriament millorable del programa construït per la UPC. En el futur, això es tindrà en compte i ni el professor ni cap altre alumne tindrà accés als resultats del que faci cadascú, malgrat que hagi d'estar present durant la resolució de l'enquesta. Tanmateix, creiem que aquesta observació no ha invalidat el resultat final de l'estudi en aquest cas concret.

El teu posicionament

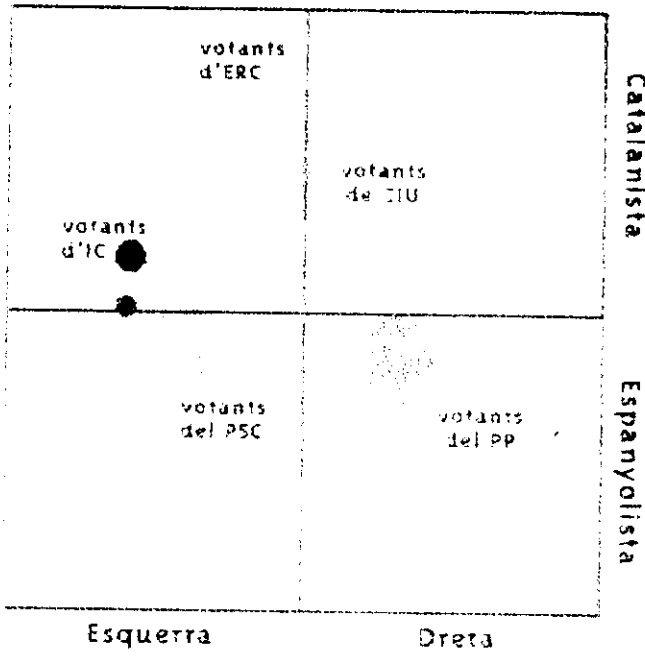
la ubicació mitjana dels electors de cada formació política ha estat calculada a partir de diversos estudis sociològics realitzats per l'Institut de Ciències Polítiques i Socials (ICPS), i més concretament a partir del treball publicat per Josep Molas i Oriol Bartomeus en la col·lecció Working Papers (138) editat pel mateix institut.

Preguntes noves Formes al menys

E. Sanja

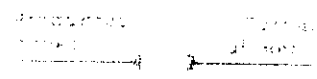

El teu posicionament

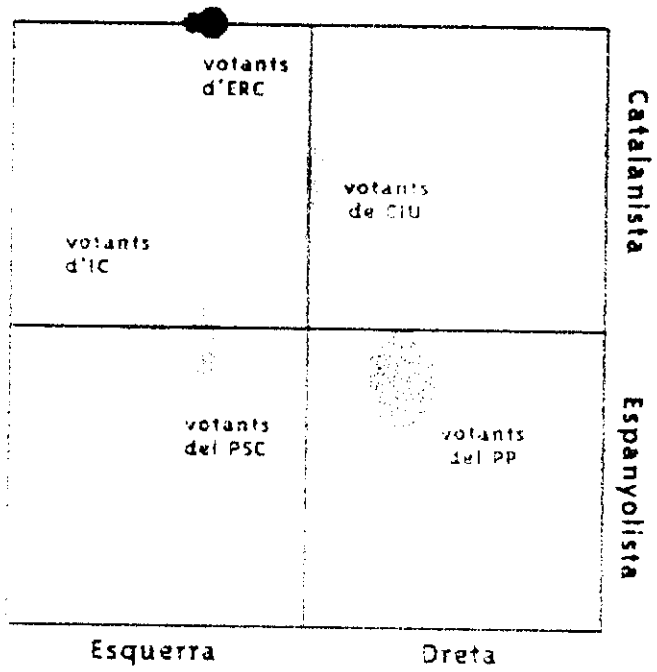
- Tu afirmes trobar-te aquí
- Segons les teves respostes, et trobes aquí

La ubicació mitjana dels electors de cada formació política ha estat calculada a partir de diversos estudis sociològics realitzats per l'Institut de Ciències Polítiques i Socials (ICPS), i més concretament a partir del treball publicat pel senyor Molas i Oriol Bartomeus en la col·lecció Working Papers (128) editat pel mateix Institut.

Joan C

El teu posicionament

- Tu afirmes trobar-te aquí
- Segons les teves respostes, et trobes aquí

100 punts
 100 punts
 100 punts

Vari

1. **Qui és elector**
2. **Nombre de circumscripcions i nombre d'escons**
3. **El cens electoral**
4. **L'Administració Electoral**
5. **La presentació de candidatures i els partits polítics**
6. **La campanya electoral**
7. **El dia de la votació**

1. Qui és elector

- 1.1. Qui pot votar en les eleccions al Parlament de Catalunya?
- 1.2. Els catalans que resideixen actualment a una altra comunitat autònoma, poden votar?
- 1.3. Els catalans que resideixen a l'estranger, són electors?
- 1.4. Quines són les situacions que legalment priven del dret de vot?
- 1.5. Si faig els divuit anys el dia de la votació, puc votar?
- 1.6. M'haig d'inscriure al cens electoral per a poder votar?

1.1. Qui pot votar en les eleccions al Parlament de Catalunya?

Poden participar com a electors els ciutadans espanyols majors de divuit anys i que tinguin la condició política de catalans (que s'obté mitjançant la inscripció o alta en el padró municipal d'habitants com a veí a qualsevol municipi de Catalunya) inscrits al cens electoral i que no es trobin en alguna de les situacions que legalment priven del dret de vot. També poden votar a les eleccions al Parlament els ciutadans espanyols residents al l'estranger que hagin tingut a Catalunya el darrer veïnatge administratiu, i que acreditin aquesta condició al corresponent consolat d'Espanya, com també llurs descendents inscrits com a espanyols, si ho sol·liciten així, en la forma que determini la llei de l'Estat.

1.2. Els catalans que resideixen actualment a una altra comunitat autònoma, poden votar?

Si s'han donat d'alta en el padró d'habitants, com a veïns, en un municipi de fora de Catalunya, deixen de ser electors. Però aquest canvi no té efecte immediatament, ja que ha de ser recollit en el cens electoral, el qual s'actualitza mensualment. Per tant, depèn de si figuren inscrits al cens electoral vigent per a l'elecció.

1.3. Els catalans que resideixen a l'estranger, són electors?

Els ciutadans espanyols residents al l'estranger que hagin tingut a Catalunya el darrer veïnatge administratiu i que acreditin aquesta condició al corresponent consolat d'Espanya, com també llurs descendents inscrits com a espanyols, si ho sol·liciten així, gaudeixen, com a catalans, dels drets polítics definits a l'Estatut d'Autonomia i, per tant, també són electors.

1.4. Quines són les situacions que legalment priven del dret de vot?

La llei electoral estableix que no poden votar els condemnats per sentència judicial ferma a la pena principal o accessòria de privació del dret de sufragi durant el temps del seu compliment. Malgrat això, cal remarcar que aquesta pena no es contempla dins l'actual codi penal. La llei electoral també estableix que no tenen dr a sufragi els declarats incapaços en virtut de sentència judicial ferma, sempre que la mateixa declari expressament la incapacitat per a l'exercici del dret de sufragi ni tampoc els internats en un hospital psiquiàtric amb autorització judicial, durant el període que duri el seu internament sempre que en l'autorització el Jutge declari expressament la incapacitat per a l'exercici del dret de sufragi.

1.5. Si faig els divuit anys el dia de la votació, puc votar?

Sí, i per tal de possibilitar l'exercici del dret de vot en aquest cas, el cens electoral inclou en la seva actualització del mes de gener, la llista de les persones que faran divuit anys entre l'1 de gener i el 31 de desembre de cada any.

1.6. M'he d'inscriure al cens electoral per a poder votar?

Un dels requisits per a votar és estar inscrit al cens electoral. La inscripció és obligatòria, però la porta a terme d'ofici cada ajuntament pel que fa als residents en el municipi, a partir de les dades que consten en el padró d'habitants. El ciutadà, però, té dret a consultar el cens en qualsevol moment, i a presentar reclamacions respecte a la seva inclusió durant el període d'exposició al públic.

[Tornar al menú](#)

2. Nombre de circumscripcions i nombre d'escons

- 2.1. Què és la circumscripció electoral?
- 2.2. Quina és la circumscripció electoral en les eleccions al Parlament de Catalunya?
- 2.3. Quants diputats s'elegeixen per cada circumscripció?
- 2.4. Podria establir-se una circumscripció diferent de la província?
- 2.5. Podria establir-se un nombre diferent de diputats?

2.1. Què és la circumscripció electoral?

És la delimitació o divisió del territori que s'utilitza com a base per a l'assignació dels escons i acostuma a coincidir amb alguna divisió administrativa existent.

2.2. Quina és la circumscripció electoral en les eleccions al Parlament de Catalunya?

Les circumscripcions per a les eleccions al Parlament de Catalunya són les quatre províncies de Barcelona, Girona, Lleida i Tarragona.

2.3. Quants diputats s'elegeixen per cada circumscripció?

El Parlament de Catalunya està integrat per 135 diputats dels quals la circumscripció de Barcelona n'elegeix 85, la de Girona 17, la de Lleida 15 i la de Tarragona 18.

2.4. Podria establir-se una circumscripció diferent de la província ?

Sí. El Parlament de Catalunya pot aprovar una llei electoral que estableixi un altre tipus de circumscripció.

2.5. Podria establir-se un nombre diferent de diputats ?

Sí. El Parlament de Catalunya pot aprovar una llei electoral que determini un nombre de diputats diferent. D fet la Llei del Parlament, del President de la Generalitat i del Consell Executiu estableix que el nombre de diputats del Parlament s'ha de situar entre 100 i 150 diputats.

[Tornar al menú](#)

3. El cens electoral

- 3.1. Què és el cens electoral?
- 3.2. Qui fa el cens electoral?
- 3.3. M'he d'inscriure al cens electoral per a poder votar?
- 3.4. Si he canviat de domicili recentment, on he de votar?
- 3.5. Com ho he de fer per rectificar un error al cens electoral?
- 3.6. On puc consultar el cens electoral?

3.1. Què és el cens electoral ?

El cens electoral és la relació on s'inscriuen totes les persones que reuneixen els requisits per a ésser electors. Es divideix en el cens d'electors residents a Espanya i el cens dels electors residents-absents que viuen a l'estranger. El cens electoral és únic per a totes les eleccions.

3.2. Qui fa el cens electoral ?

L'òrgan encarregat de confeir el cens electoral és l'Oficina del Cens Electoral, enquadrada dins l'Institut Nacional d'Estadística i sota la supervisió de la Junta Electoral Central. L'Oficina del Cens Electoral té delegacions provincials, sens perjudici que els ajuntaments i els consolats actuen com a col·laboradors en les tasques censals.

3.3. M'he d'inscriure al cens electoral per a poder votar?

Un dels requisits per a votar és estar inscrit al cens electoral. La inscripció és obligatòria, però la porta a terme d'ofici cada ajuntament pel que fa als residents en el municipi, a partir de les dades que consten en el padró d'habitants. El ciutadà, però, té dret a consultar el cens en qualsevol moment, i a presentar reclamacions respecte a la seva inclusió durant el període d'exposició al públic

3.4. Si he canviat de domicili recentment, on he de votar?

El canvi de domicili s'ha de comunicar a l'ajuntament respectiu. Si és dins del mateix municipi, pot determinar un canvi de secció o de mesa on exercir el dret de vot. El cens electoral que s'utilitza en unes eleccions determinades es tanca el dia primer del mes anterior a la convocatòria d'eleccions. Per tant, els canvis comunicats posteriorment a aquesta data no apareixen recollits en el cens i no poden ser tinguts en compte; en canvi, han d'ésser recollits els canvis comunicats anteriorment.

3.5. Com ho he de fer per rectificar un error al cens electoral?

La sol·licitud de rectificació o reclamació es pot presentar en qualsevol moment. Ara bé, per a que la seva estimació tingui efectes en una determinada convocatòria electoral, cal que s'hagi presentat o bé abans de la data de tancament del cens electoral vigent en aquella elecció o en el termini de vuit dies durant els que el cens ha d'estar exposat al públic a aquests efectes en els ajuntaments i consolats. Tanmateix, la reclamació només podrà ésser estimada si es basa en situacions existents amb anterioritat a la data de tancament del cens electoral.

3.6. On puc consultar el cens electoral?

Als ajuntaments, a les delegacions provincials d'estadística i als consolats.

[Tornar al menú](#)

4. L'Administració Electoral

- 4.1. Què són les Juntes electorals?
- 4.2. Totes les Juntes electorals tenen les mateixes atribucions?

- 4.3. Qui controla les decisions de les Juntes electorals?
- 4.4. Tothom pot adreçar-se a les Juntes electorals?
- 4.5. Què són les meses electorals?
- 4.6. Com s'elegeixen les meses electorals?
- 4.7. Quina àrea cobreix una mesa electoral i qui ho delimita?
- 4.8. Què són les seccions electorals?

4.1. Què són les Juntes electorals?

Les juntes electorals són òrgans que integren l'administració electoral, que té per finalitat garantir la transparència, l'objectivitat i el respecte del principi d'igualtat en el procés electoral. N'hi ha una anomenada central amb competències a tot l'Estat, provincials a cada província i de zona a cada partit judicial. Són independents de l'administració per assegurar la imparcialitat i les integren magistrats (que són majoria), juristes d'especial qualificació nomenats per la junta superior en àmbit, a proposta dels representants de les candidatures o en el cas de la junta electoral central per proposta conjunta dels partits, federacions, coalicions o agrupacions amb representació al Congrés.

4.2. Totes les Juntes electorals tenen les mateixes atribucions?

Les funcions concretes de cada nivell de Junta són especificades per la legislació electoral. Entre d'altres, p que fa a les juntes electorals provincials, es poden esmentar la proclamació de candidatures, la proclamació d'electes, la resolució de reclamacions, l'aprovació del model de paperetes, vetllar pel compliment de les disposicions relatives a les despeses i subvencions electorals, l'emissió d'instruccions a les juntes de zona i resoldre les consultes que aquestes les hi formulin.

4.3. Qui controla les decisions de les Juntes electorals?

Els tribunals, a través de la jurisdicció contenciosa administrativa.

4.4. Tothom pot adreçar-se a les Juntes electorals?

Les consultes dels electors s'han d'adreçar a la junta electoral de zona.

4.5. Què són les meses electorals ?

Les meses electorals són òrgans formats per ciutadans elegits per sorteig encarregats de rebre els vots del ciutadans i de fer-ne el recompte.

4.6. Com s'elegeixen les meses electorals?

Els presidents i els vocals de les meses electorals són designats mitjançant un sorteig públic fet per l'ajuntament respectiu entre la totalitat de les persones censades que siguin menors de seixanta-cinc anys i que sàpiguen llegir i escriure. El president, a més, ha de tenir el batxillerat, el títol de formació professional d segon grau o, de forma subsidiària, el de graduat escolar o equivalent.

4.7. Quina àrea cobreix una mesa electoral i qui ho delimita?

Cada mesa electoral es correspon, en principi, a una secció electoral. Si el nombre d'electors d'una secció h fa aconsellable o el fet que la població sigui molt disseminada permeten que una secció electoral es divideixi en diverses meses electorals, sempre que el resultat no doni que el nombre d'electors adscrits a una mesa és inferior de dos-cents. L'àmbit geogràfic que correspon a una Mesa el proposa l'Ajuntament i el fixa l'oficin del Cens Electoral.

4.8. Què són les seccions electorals?

Les seccions electorals són les zones en què es divideixen les circumscripcions electorals. Les seccions electorals es determinen pel nombre d'electors: cada secció inclou un màxim de dos mil electors i un mínim de cinc-cents. Això no obstant, per cada municipi hi ha com a mínim una secció electoral, sense que cap secció pugui tenir un àmbit superior al d'un terme municipal.

[Tornar al menú](#)

5. La presentació de candidatures i els partits polítics

- 5.1. Quines condicions es requereixen per ser candidat?
- 5.2. Es poden presentar candidatures al marge dels partits polítics?
- 5.3. Cal presentar candidatures a totes les circumscripcions?
- 5.4. Quins tràmits administratius cal seguir per legalitzar un partit polític?
- 5.5. Cal algun nombre mínim d'afiliats o de signatures de suport per a que un partit pugui presentar candidatures?
- 5.6. En quin moment s'han de presentar les candidatures per a ésser admeses?
- 5.7. Algú controla la legalitat de les candidatures que es presenten?

5.1. Quines condicions es requereixen per ser candidat?

Tenir la condició política de català i no trobar-se incurs en causa d'inelegibilitat. Tenen la condició política de catalans els ciutadans espanyols que tenen el veïnatge administratiu a Catalunya, és a dir, les persones de nacionalitat espanyola majors d'edat i empadronats en un municipi de Catalunya o residents a l'estranger que hagin tingut l'últim domicili en un municipi de Catalunya.

5.2. Es poden presentar candidatures al marge dels partits polítics?

Es poden presentar candidatures per les anomenades en la legislació com a "agrupacions d'electors". Aquestes candidatures s'han de presentar amb les signatures d'almenys un 1 per cent dels inscrits al cens electoral en la circumscripció corresponent.

5.3. Cal presentar candidatures a totes les circumscripcions?

No, en el nostre dret electoral no existeix l'obligació de concórrer a les eleccions en un nombre mínim de circumscripcions, com passa en algun altre país.

5.4. Quins tràmits administratius cal seguir per legalitzar un partit polític?

En tant que es tracta de l'exercici del dret fonamental d'associació, la creació d'un partit no requereix un act de reconeixement o autorització públics, sinó que és fruit de la lliure autodeterminació dels fundadors. Ara bé, el partit no adquireix personalitat jurídica fins el vint-i-unè dia següent a aquell en què els dirigents o promotors dipositen, en el Registre existent a aquests efectes al Ministeri de l'Interior, una acta notarial suscrita per ells on constin les seves dades personals i en la qual s'incorporin els estatuts del partit. Dins del vint dies següents el Ministeri acordarà la inscripció. Ara bé, durant aquest mateix termini, el Ministeri pot posar en coneixement del Ministeri Fiscal la documentació presentada si d'ella dedueix indicis racionals d'il·licitud penal.

5.5. Cal algun nombre mínim d'afiliats o de signatures de suport per a que u partit pugui presentar candidatures?

No. Només cal que el partit o federació estigui inscrit en el registre de partits.

5.6. En quin moment s'han de presentar les candidatures per a ésser admeses?

Les presentades pels partits, federacions i coalicions i agrupacions d'electors es presenten davant la junta competent entre el 15è i el 20è dia posterior a la convocatòria.

5.7. Algú controla la legalitat de les candidatures que es presenten?

La junta electoral provincial comprova que les candidatures reuneixin els requisits formals legalment establerts (que es presentin per escrit, amb expressió clara de la denominació, sigles i símbols del partit, federació, coalició o agrupació promotora, així com del nom i cognoms dels candidats, amb els documents d'acceptació de la candidatura i d'acreditació de les condicions d'elegibilitat).

Tornar al menú

6. La campanya electoral

- 6.1. Què és la campanya electoral?
- 6.2. Quina durada té la campanya electoral?
- 6.3. Quins requisits cal per a convocar un míting electoral
- 6.4. Els ciutadans en general, poden convocar reunions públiques durant l'època de campanya?
- 6.5. Quins llocs o espais es poden utilitzar per a actes electorals?
- 6.6. On es pot posar propaganda electoral?
- 6.7. Es pot posar propaganda electoral a qualsevol paret, arbre, pal d'enllumenat, etc.?
- 6.8. Es poden utilitzar lliurement els espais públics per a fer actes electorals?
- 6.9. Puc oposar-me a a col·locació de pancartes davant de casa?
- 6.10. Qui paga la propaganda electoral?
- 6.11. Puc oposar-me a rebre correu amb propaganda electoral?
- 6.12. Es poden contractar lliurement espais per a propaganda electoral en els mitjans de comunicació?

6.1. Què és la campanya electoral

No existeix una definició legal però es pot deduir que la legislació vigent la considera com l'activitat desenvolupada per les candidatures que s'adreça expressament a obtenir el vot dels ciutadans. No s'inclouen, per tant, aquells actes de difusió d'idees, programes, opinions, etc., mitjançant declaracions, anuncis, etc. que no sol·liciten directament el vot per a les properes eleccions.

6.2. Quina durada té la campanya electoral?

Quinze dies. En tot cas acaba a les zero hores del dia immediatament anterior a la votació.

6.3. Quins requisits cal per a convocar un míting electoral

La celebració d'actes públics de campanya electoral es regeix pel que es disposa en la legislació reguladora del dret de reunió. Les atribucions encomanades en aquesta normativa a l'autoritat governativa s'entenen assumides per les juntes electorals provincials. Això no obstant, l'autoritat governativa (la Delegació del Govern central) conserva les seves atribucions pel que fa a l'ordre públic.

6.4. Els ciutadans en general, poden convocar reunions públiques durant l'època de campanya?

El dret de reunió es pot exercir durant la campanya electoral en les mateixes condicions que fora d'aquest. Per tant, si els promotors són altres ciutadans, han d'adreçar la comunicació del propòsit de fer una reunió pública a la Delegació del Govern central.

6.5. Quins llocs o espais es poden utilitzar per a actes electorals?

D'acord amb la legislació reguladora del dret de reunió, les que es fan a locals tancats no estan subjectes a cap requisit formal. Les que es fan a espais oberts, han d'ésser comunicades, amb deu dies d'antelació, a la Junta Electoral Provincial, i a l'escript de comunicació s'ha de fer constar: el nom, cognoms, domicili i document oficial d'identificació de l'organitzador o organitzadors, o del representant de la candidatura.

6.6. On es pot posar propaganda electoral?

Els llocs que a aquests efectes reservin els ajuntaments, en els béns públics municipals. A part d'aquests llocs especials i gratuïts, els partits, associacions, coalicions o federacions, les candidatures només poden col·locar cartells de propaganda electoral en els espais comercials autoritzats, és a dir, amb consentiment d

propietari respectiu.

6.7. Es pot posar propaganda electoral a qualsevol paret, arbre, pal d'enllumenat, etc.?

Depèn de l'Ajuntament determinar quins llocs o elements situats a la via pública es poden utilitzar. La col·locació, gratuïta, de cartells en els llocs reservats a aquests efectes pels ajuntaments només es pot fer d'acord amb la distribució d'aquests espais que estableix la Junta Electoral de zona. A aquests efectes, aquesta distribueix equitativament els llocs esmentats de forma que totes les candidatures disposin d'igual superfície i anàloga utilitat en cada un dels emplaçaments disponibles.

6.8. Es poden utilitzar lliurement els espais públics per a fer actes electorals

Pel que fa a la realització d'actes públics de campanya electoral, els ajuntaments han de reservar locals oficials i espais públics d'ús gratuït per a la seva realització. Els ajuntaments han de comunicar a la corresponent Junta Electoral de zona, que alhora ho comunica a la Junta Provincial, els locals i espais públics que hagi reservat a aquests efectes. Aquesta relació ha de contenir l'especificació dels dies i hores en els que cada un sigui utilitzable i s'ha de publicar en el Butlletí Oficial de la Província dins dels quinze dies següents al de la convocatòria. A partir d'aleshores els representants de les candidatures poden sol·licitar davant de les Juntes de Zona la utilització dels locals i llocs esmentats. Les Juntes de Zona atribueixen els locals i llocs disponibles en funció de les sol·licituds, i quan diverses siguin coincidents, atenent al criteri d'igualtat d'oportunitats, i subsidiàriament, a les preferències dels partits, federacions, coalicions amb major nombre de vots en les darreres eleccions equivalents en la mateixa circumscripció.

6.9. Puc oposar-me a col·locació de pancartes davant de casa?

És l'Ajuntament qui reserva el lloc per a la col·locació de cartells en espais d'ús públic i la Junta Electoral els assigna a les diverses candidatures. Per tant, es té dret a la col·locació de la pancarta si es tracta de l'espai que li ha estat assignat. En cas contrari, es pot posar en coneixement de l'Ajuntament i de la Junta l'ús il·lícit d'aquest espai.

6.10. Qui paga la propaganda electoral?

A més de la cessió d'espais de titularitat pública, l'Estat contribueix a les despeses electorals de les candidatures. També es fixen tarifes especials per a l'ús del servei de correus. Pel que fa a les subvencions privades, també són admissibles, però estan limitades legalment i són objecte de control posterior.

6.11. Puc oposar-me a rebre correu amb propaganda electoral?

No, ja que les disposicions de les lleis reguladores del tractament automatitzat de dades personals que ho permeten respecte la propaganda comercial, no s'aplica en matèria electoral.

6.12. Es poden contractar lliurement espais per a propaganda electoral en els mitjans de comunicació?

No es poden contractar espais de publicitat electoral en els mitjans de comunicació pública. Ara bé, durant la campanya els partits, federacions, coalicions i agrupacions que concorren a les eleccions tenen dret a espai gratuïts de propaganda a les emissores de televisió i ràdio de titularitat pública. També tenen dret a fer publicitat en la premsa periòdica i a les emissores de ràdio de titularitat privada sense que les despeses realitzades per aquesta publicitat puguin superar el vint per cent del límit de despeses previst legalment.

Tornar al menú

7. El dia de la votació

7.1. Com puc saber on he d'anar a votar?

7.2. Quin horari fan els col·legis electorals?

7.3. Es necessita la targeta d'inscripció al cens per poder votar?

7.4. Necessito el DNI per a poder votar?

- 7.5. Hi ha cap problema si en el DNI tinc el meu nom en castellà i en el cens electoral en català?
- 7.6. Es pot votar per delegació?
- 7.7. Els membres de la mesa poden anotar les meves dades personals conforme he votat?
- 7.8. Puc verificar que la mesa electoral ha anotat correctament les meves dades a la llista de votants?
- 7.9. Poden els interventors de la candidatura adreçar-se als votants a l'interior del recinte on es troba la mesa electoral?
- 7.10. A qui m'haig d'adreçar si veig alguna irregularitat al recinte electoral?
- 7.11. Qui fa l'escrutini del lloc on he votat?
- 7.12. Com es fa l'escrutini de la mesa electoral?
- 7.13. Puc ésser present a l'escrutini de la mesa electoral?
- 7.14. Què són els vots nuls?
- 7.15. És nul el vot si en el sobre hi ha dues paperetes de la mateixa candidatura?
- 7.16. És nul el sobre que no contingui cap papereta?
- 7.17. Quina diferència hi ha entre els vots nuls i els vots en blanc?
- 7.18. Què se'n fa, de les paperetes, un cop acabat l'escrutini?
- 7.19. Com es documenta el que ha passat a cada mesa electoral?
- 7.20. Els interventors i apoderats, tenen dret a obtenir còpia de les actes? Alguna altra persona pot obtenir-ne?
- 7.21. Es dona alguna altra publicitat a les actes?
- 7.22. Que se'n fa dels sobres amb la documentació de la mesa electoral?

7.1. Com puc saber on he d'anar a votar?

Apareix indicat a la targeta d'inscripció censal. També s'indica en el cens electoral, el qual pot ser consultat als ajuntaments, a les delegacions provincials d'estadística i als consolats.

7.2. Quin horari fan els col·legis electorals?

Els col·legis electorals s'obren a les nou del matí i romanen oberts ininterrompudament fins les vuit del vespre

7.3. Es necessita la targeta d'inscripció al cens per poder votar?

No. Té únicament efectes informatius.

7.4. Necessito el DNI per a poder votar?

La presentació del DNI no és imprescindible, malgrat que per a votar cal que l'elector s'identifiqui. Per a fer-ho pot presentar tant el DNI, com el passaport o el permís de conduir, sempre que en aquests documents hi hagi la fotografia del titular. Sigui quin sigui el document utilitzat, normalment aquest ha d'ésser original, sense que s'admetin fotocòpies. Per contra, no hi fa res que el document hagi caducat si permet la identificació de l'elector.

7.5. Hi ha cap problema si en el DNI tinc el meu nom en castellà i en el cens electoral en català?

En principi, les dades del document que s'utilitzi per a acreditar-se han de coincidir amb les dades del cens electoral. Això no obstant, quan aquestes dades no coincideixin exactament, però sigui indubtable la identitat de l'elector, no ha d'haver-hi cap problema. En principi, el fet que el nom es trobi en català en un document i en castellà en un altre no impedeix la identificació de l'elector.

7.6. Es pot votar per delegació?

El vot és sempre personal. Això no obstant, els electors que no saben llegir o els que, per algun defecte físic es troben impedits per a elegir una papereta o per a col·locar-la dins el sobre i lliurar-la al president de la mesa, poden servir-se, per a aquestes operacions, d'una persona de la seva confiança que les acompanyi.

7.7. Els membres de la mesa poden anotar les meves dades personals conforme he votat?

Els vocals de la mesa estan obligats a anotar en una llista numerada el nom i els cognoms dels votants, en mateix ordre en què voten. Junt a aquestes dades s'hi anota el número que correspon a l'elector d'acord amb el cens electoral. Els interventors designats per les candidatures també poden, si ho desitgen, prendre nota dels votants.

7.8. Puc verificar que la mesa electoral ha anotat correctament les meves dades a la llista de votants?

Tots els electors tenen dret a examinar que el seu nom i cognoms han estat ben anotats a la llista de votant feta per la mesa electoral.

7.9. Poden els interventors de la candidatura adreçar-se als votants a l'interior del recinte on es troba la mesa electoral?

En els recintes on es troben les meses electorals no es pot fer cap activitat de campanya ni tampoc d'informació. Les úniques persones que poden informar sobre la forma d'emetre el vot a l'elector que ho demani són els membres de la mesa electoral. En tot cas, aquesta informació s'ha de facilitar de manera que es garanteixi el secret del vot.

7.10. A qui m'haig d'adreçar si veig alguna irregularitat al recinte electoral?

La màxima autoritat en el local és el president de la mesa electoral i és a ell a qui, en primer lloc, cal adreçar-se per tal que prengui les mesures que calgui per a resoldre qualsevol problema, inclosos els d'ordre públic dins el recinte.

7.11. Qui fa l'escrutini del lloc on he votat?

L'escrutini de cada mesa electoral s'ha de fer immediatament acabada la votació. Els encarregats de fer l'escrutini són els membres de la mesa electoral.

7.12. Com es fa l'escrutini de la mesa electoral?

El president de la mesa és l'encarregat d'extreure les paperetes de l'urna, llegir-les en veu alta i mostrar-les als altres membres de la mesa electoral i als interventors i als apoderats de les candidatures. Un cop acabat el recompte de vots, aquests s'han de confrontar amb el nombre de votants que consten a la llista feta d'acord amb la votació. Si hi ha reclamacions, s'han de resoldre per la mesa electoral per majoria. Finalment s'anuncia el resultat en veu alta, indicant el nombre d'electors, el nombre de votants, els vots nuls, els vots en blanc i els vots obtinguts per cada candidatura.

7.13. Puc ésser present a l'escrutini de la mesa electoral?

L'escrutini és públic amb caràcter general, és a dir que tothom qui ho desitgi hi pot ésser present, sense cap altra limitació que les que estableixi el president de la mesa electoral fonamentada en la necessitat de conservar l'ordre públic.

7.14. Què són els vots nuls?

Els vots nuls són aquells que, tal com han estat emesos, no garanteixen de forma clara quina és la voluntat de l'elector o que aquest no ha pogut emetre el seu vot de forma lliure i secreta. La llei considera que són nuls els vots que s'han emès en un sobre o en una papereta diferent del model oficial i els que s'han emès sense sobre o en un sobre que contingui més d'una papereta de candidatures diferents. També són nuls els vots emesos en paperetes que s'hagin modificat, afegit, assenyalat o ratllat noms dels candidats o en les que s'hi hagi alterat l'ordre de col·locació. També són nuls els vots emesos en sobres que hagin estat alterats.

7.15. És nul el vot si en el sobre hi ha dues paperetes de la mateixa candidatura?

Si en el sobre hi ha més d'una papereta de la mateixa candidatura el vot no és nul, però, evidentment, es computa com un sol vot vàlid a la candidatura en concret.

7.16. És nul el sobre que no contingui cap papereta?

El sobre que no conté cap papereta es computa com un vot en blanc, però com a vot vàlid. Aquesta és, en principi, l'única fórmula per a votar en blanc a les eleccions al Parlament de Catalunya, sense que es preveg l'edició de paperetes en blanc.

7.17. Quina diferència hi ha entre els vots nuls i els vots en blanc?

El vot nul és un vot invàlid, és a dir, que no computa als efectes d'establir el resultat electoral. Per contra el vot en blanc és un vot vàlid, la qual cosa li atorga valor a l'hora de determinar la barrera electoral. La llei estableix que a l'hora d'atribuir escons no es tenen en compte les candidatures que no hagin obtingut el tres per cent dels vots vàlids emesos a la circumscripció, la qual cosa vol dir que els vots en blanc es tenen en compte a l'hora de determinar quin és el nombre de vots que supera aquest tres per cent.

7.18. Què se'n fa, de les paperetes, un cop acabat l'escrutini?

Les paperetes, un cop proclamats els resultats de la mesa electoral, són destruïdes davant els concurrents, llevat d'aquelles que s'hagin declarat invàlides -vots nuls- i d'aquelles que hagin estat objecte d'alguna reclamació, totes les quals s'han d'unir a l'acta de l'escrutini i s'arxiven amb aquesta un cop rubricades pels membres de la mesa.

7.19. Com es documenta el que ha passat a cada mesa electoral?

Els membres de la mesa electoral han de documentar el que ha passat durant la jornada en els impresos que els facilita la junta electoral corresponent. Aquests documents són: - l'acta de constitució de la mesa electoral - l'acta de la sessió - la llista numerada de votants. La mesa també disposa de tres sobres. En el primer hi ha de posar l'original d'aquests tres documents junt amb les paperetes invàlides i d'aquelles que hagin estat objecte d'alguna reclamació, la llista del cens utilitzada per al control de les eleccions i, si n'hi hagués, les certificacions censals aportades pels electors. En el segon i en el tercer sobre s'hi han de posar còpies de l'acta de constitució de la mesa electoral i de l'acta de la sessió.

7.20. Els interventors i apoderats, tenen dret a obtenir còpia de les actes? Alguna altra persona pot obtenir-ne?

Sí. Els representants de la candidatura, els interventors, els apoderats i els candidats tenen dret a obtenir còpies de les actes, sense que la mesa electoral se'n pugui excusar. Només tenen dret a una còpia per candidatura. A més, en el moment de l'escrutini a les meses electorals hi ha present un representant de l'Administració pública, al qual se li ha de lliurar una còpia de l'acta d'escrutini, a l'efecte que el Govern pugui facilitar informació provisional sobre els resultats de les eleccions.

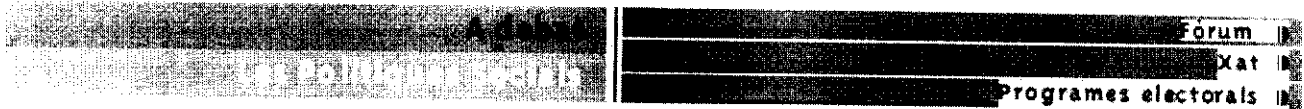
7.21. Es dona alguna altra publicitat a les actes?

Sí. L'acta d'escrutini de la mesa s'ha d'afixar immediatament a la part exterior o a l'entrada del local.

7.22. Que se'n fa dels sobres amb la documentació de la mesa electoral?

El president de cada mesa electoral ha de dur el primer i el segon sobre al jutjat de primera instància o al de pau dins la demarcació del qual estigui situada la mesa i l'ha de lliurar al jutge, el qual li'n donarà rebut. La força pública ha d'acompanyar el president i, si cal, li ha de facilitar el desplaçament. Els vocals i els interventors que ho desitgin poden acompanyar el president. El tercer sobre s'ha de lliurar al funcionari del Servei de Correus que es presentarà a la mesa electoral per a recollir-lo. Un vocal, com a mínim, ha de restar al local fins que hagi fet aquest lliurament.

Tornar al menú

Núria Vives

Normalitzar la diversitat

[llegir article](#)

Sebastià Sarasa

Una política social encara insuficient

[llegir article](#)

Núria Gispert

Reptes socials a Catalunya

[llegir article](#)

Núria Vives

Normalitzar la diversitat

A aquestes alçades, podem afirmar sense reserves que la immigració extracomunitària és un fenomen constituït de la societat catalana, i fins i tot podem dir que es tracta d'un fenomen relativament antic. Aquest punt de partida ens obliga a revisar els nostres discursos habituals, tant en la recerca d'alternatives al racisme i a la xenofòbia com en l'intent de definir què és la societat catalana.

En els últims anys, ens hem acostumat més aviat a subratllar allò que ens diferencia de la majoria de països europeus: la nostra immigració és més recent i menys nombrosa (comparada, per exemple, amb Alemanya i França, que començaren a rebre població immigrada els anys 50-60), hem conegut recentment què és emigrar (tant en l'exili de després de la guerra civil com en l'experiència dels catalans que han vingut d'altres punts de l'Estat), no tenim un partit polític obertament xenòfob ni la immigració s'utilitza com a arma electoral,...

Però aquestes diferències són cada cop més relatives: algunes persones immigrades porten ja més de vint anys vivint a Catalunya, i les seves criatures han nascut aquí o hi ha vingut de molt petites; la immigració continua essent poc nombrosa, però la presència en alguns barris o municipis és comparable a la de països veïns; l'amnèsia històrica, o la voluntat de diferenciar-se dels qui ara arriben, no fomenta l'empatia amb els nousvinguts; es multipliquen en els darrers temps els brots de racisme social violent, i la política d'immigració comença a tenir pes electoral, sobretot en l'àmbit municipal.

En aquest nou context, és essencial difondre en tot el teixit social (des dels responsables polítics a les escoles o al moviment veïnal) una nova visió de la societat catalana que "normalitzi" la incorporació de les persones immigrades. Aquesta "normalització" inclou dos aspectes bàsics:

- a. *La normalització legal i ciutadana.* L'existència d'una legislació d'estrangeria que posa traves a l'entrada i a la permanència d'extracomunitaris, que els discrimina en l'accés a determinats serveis i que els nega el dret al vot és un dels obstacles principals a la integració. Només la igualtat de drets i deures, és a dir, el reconeixement de la ciutadania plena per a aquestes persones que viuen i treballen a Catalunya els incorpora de manera efectiva com a co-constructors de la societat de què formen part.
- b. *La normalització cultural.* La diversitat que aporta la immigració és presentada massa sovint com a "problema", com si fos l'única diversitat existent i com si fos per naturalesa negativa. Cal obrir els ulls, i veure que la nostra societat és diversa i complexa en el seu conjunt. La immigració només introdueix un nou factor de diversitat a l'enorme diversitat de formes d'organització familiar, de preferències estètiques, d'oficis, de graus de familiaritat amb les noves tecnologies, etc. Això no suposa negar el conflicte (quin fenomen social no genera cap conflicte?) però sí alertar sobre el perill de magnificar les diferències culturals i minimitzar la resta de diferències.

La progressiva presència del que s'han anomenat "segones generacions", és a dir, dels fills i filles de les persones immigrades, ens obliga a ampliar la mirada en el combat del racisme i la xenofòbia. Les "segones generacions" són estrangeres, però no immigrades. Continuen tenint problemes legals (l'accés a la nacionalitat, per exemple) però les possibles discriminacions vénen més marcades per les actituds socials.

La Catalunya present, i encara més la del futur, està formada per persones de diferents orígens. Arrel de la publicació, fa gairebé dos anys, d'un llibre titulat "Els catalans de cognoms acabats en -ez", que ressenyava un conjunt de personalitats representatives, se'm va acudir que, d'aquí a ben poc, seria un signe de salut social que es publicés un llibre titulat "Els catalans de nom Mohamed", o Fátima, o tants d'altres. Voldria dir que hem entès d'una vegada que la "catalanitat" no exclou ser negre o musulmà. I, si el llibre inclogués com l'anterior persones il·lustres, voldria dir que haurien tingut l'oportunitat de ser alcaldesses o professors d'universitat, cosa que ara la llei els nega.

Sebastia Sarasa

Una política social encara insuficient

Tant la Generalitat com les administracions locals han aconseguit bastir els fonaments d'una xarxa pública de serveis socials que, ara fa vint anys, era pràcticament inexistent i descoordinada. No obstant els progressos que s'han fet, resten dèficits molt greus que demanen una prompta actuació de les autoritats públiques, sobre tot de la Generalitat que és qui més competències i recursos té en afers de benestar social.

La oferta de serveis socials a Catalunya és superior a la mitjana espanyola com succeeix a la resta de Comunitats Autònomes (CCAA) on la renda per habitant supera també a la renda mitjana espanyola. Però això no ens ha d'enlluernar. Hi ha CCAA amb una oferta de serveis socials relativament millor a la catalana. En general, l'oferta de serveis socials i la generositat de les rendes mínimes d'inserció a Navarra i el País Basc es molt superior a la catalana i, malgrat Catalunya aparegui en el club de les CCAA més riques, no hi ha una correspondència absoluta entre nivell de renda i oferta de serveis socials. El factor polític és tant o més important que la riquesa econòmica, per això trobem que a Catalunya l'oferta de alguns serveis socials està per sota de la mitjana espanyola, aquest és el cas dels Centres Ocupacionals per a disminuïts. O bé, que hi ha CCAA amb menys renda per càpita que Catalunya, com La Rioja, Aragó i Castella-Lleó, que tenen una ratio de places residencials de gent gran per persona major de 65 anys superior a la nostra.

Però si aquestes diferències entre CCAA poden ser significatives per adonar-nos que el volum de riquesa global d'un país no és la única causa que explica les desigualtats regionals en la despesa en benestar social, allò més important és que l'oferta de serveis de benestar i habitatge social a Catalunya és encara inferior a la mitjana de la Unió Europea, amb qui pretenem equiparar-nos, i els recursos públics destinats a serveis socials no són suficients per a atendre a moltes de les persones en situació de necessitat.

Aquesta insuficiència obliga el sistema públic a aplicar criteris de distribució que discriminin positivament i prioritzen l'atenció dels més pobres deixant sense cobertura a bona part de la població que, d'altre banda no té recursos suficients per a incentivar un mercat privat de serveis i queda, en conseqüència, força desatès. D'aquesta manera, el nostre regim de serveis socials resta lluny de un regim universal basat en el reconeixement del dret subjectiu dels ciutadans a exigir una atenció social quan ho necessiten. Això fa que, encara avui, a Catalunya, hi hagi un gran nombre de famílies amb un dels seus membres disminuït en les seves facultats físiques o psíquiques per malaltia, vellesa o demència, que difícilment troben fora d'elles mateixes els recursos de suport necessaris.

Aquestes necessitats no cobertes sobrecarreguen el treball de les dones dificultant-les incorporar-se'n al mercat laboral ordinari, dificultat que és agreujada per una política laboral que ha cercat la flexibilització del mercat de treball fent un ús exagerat dels contractes temporals a comptes de fomentar els contractes a temps parcial que a països com ara Holanda, Suècia i Noruega han augmentat les possibilitats que tenen les dones de compaginar, si ho volen, les tasques domèstiques i de cura dels incapacitats amb una activitat laboral que no les aïlli d'una carrera professional. A més, hi ha un excés de compromís ideològic, tant a la dreta com a l'esquerra del panorama polític, amb el paper que ha de tenir la societat civil i el mercat en la cobertura d'aquest dèficit de serveis. Res podem objectar al fet de que la societat civil cerqui formes noves d'atendre necessitats socials, ni de que hi hagi empreses que tractin de vendre serveis relacionats amb l'atenció a les persones necessitades. Però és insensat pensar que aquestes iniciatives privades resoldran per elles soles el dèficit actual sense que hi hagi un compromís decidit dels poders públics en aportar més recursos dels que ara hi dediquen. Molt menys encara podem esperar que sense una intervenció decidida del poder polític hi hagi una reducció en les desigualtats socials, que és en definitiva el sentit que hauria de tenir la política de benestar social.

Als nostres dies el risc de pobresa moderada a Catalunya (mesurada com la proporció de llars amb despeses per sota del 50% de la despesa mitjana) és superior a la mitjana europea i, malgrat d'ençà l'any 1990 s'ha instituit el Programa de Rendes Mínimes d'Inserció, la pobresa relativa ha augmentat mentre que en el conjunt d'Espanya la proporció de persones pobres s'ha reduït. El risc de pobresa és més elevat entre les persones grans, però no cal oblidar que entre les llars on el sustentador principal està en edat de treballar, el risc de pobresa en les llars on hi ha nens a càrrec és un 50% superior a l'existent a les llars sense nens. Tenir fills és a Catalunya assumir un major risc de pobresa a causa de les despeses addicionals, però també perquè en un bon nombre de casos la dona no troba facilitats per a obtenir un treball remunerat. Malgrat no tinguem estadístiques al respecte, és ben segur que aquesta situació s'ha d'agreujar si a la llar hi ha una persona adulta incapacitada física o psíquicament.

Amb l'augment de la immigració i de les desigualtats socials que se'n deriven de la precarització laboral que s'ha instituit, hem vist senyals alarmants d'una xenofòbia rampant que en el futur pot amenaçar la cohesió de la societat catalana. Més encara si no hi ha una política social feta amb criteris universalistes que faci sentir a tots els habitants de Catalunya que els serveis públics de benestar són quelcom compartit i no només una almoïna adreçada als pobres i als futurs fills dels treballadors

immigrants.

Núria Gispert

Reptes socials a Catalunya

La consolidació de la comunitat del Benestar:

El fonament de l'Estat del Benestar el constitueix el reconeixement de cinc necessitats socials com a Drets Socials: dret a l'habitatge, a l'educació, a la salut, a les prestacions econòmiques i al treball i a la formació continuada.

L'Estat Social i de Dret s'imposa el mandat legal de garantir aquests drets bàsics a tota la població: la integració i cohesió social queden lligades a la premissa que totes les persones han de tenir cobertes totes i cadascuna d'aquestes necessitats/drets socials.

En aquest context, els Sistemes de Serveis Socials apareixen com a mecanismes socials de regulació de les tensions derivades d'una organització política i socioeconòmica que exclou, estructuralment, a una part de la població.

Contràriament al que preconitzaven els defensors del Mercat com a element regulador de les tensions, la tendència dels últims anys a disminuir el dèficit públic a costa de retallar la despesa social ha suposat l'accentuació de les desigualtats.

Malgrat l'evident desenvolupament de l'Estat del Benestar a Catalunya i Espanya al llarg de les dues últimes dècades, la despesa social per càpita continua presentant un dèficit del 7% respecte la mitjana europea.

A més, les desigualtats de renda són molt accentuades, en el marc d'un dels estats menys redistributius de la Unió Europea. Tot i la cojuntura de bonança econòmica, l'atur residual esdevé estructural i es consolida la progressiva dualització de la societat que va enquistant la precarització de determinats col·lectius que veuen dramàticament reduïdes les seves possibilitats d'incorporar-se al mercat de treball i/o d'accedir o mantenir un nivell de vida digne.

Són aquests col·lectius, que no tenen accés a un o varis dels "eixos-drets" abans esmentats, els que accedeixen a la Xarxa de Serveis Socials de proveïment obligat per part de les administracions públiques.

Les administracions autonòmica i local, com a interlocutores més properes a la població, són les responsables més directes de que les declaracions de drets fonamentals constitucionals es tradueixin en garanties d'atenció personal al ciutadà que assegurin la seva integració social, "la cohesió social i l'assoliment de la plenitud dels drets humans" (III Pla d'Actuació Social, pàg. 20).

En aquest sentit, l'administració autonòmica i, molt especialment, l'administració local constitueixen el referent determinant de les polítiques de benestar, ja que poden assumir i canalitzar les demandes dels seus ciutadans i són les que determinen, en el territori, l'estructuració de les xarxes de salut, ensenyament, serveis socials...

Tot i això, des de la nostra perspectiva d'entitat privada d'iniciativa social, malgrat constatem la coherència i unitat de criteri en els plantejaments generals que sustenten els Plans d'Actuació Social, en els diferents nivells de concreció (autonòmica, regional, comarcal i local), creiem que això no es tradueix en unitat d'acció i d'implementació coherent de la xarxa de Serveis Socials.

La concreció dels Sistemes de Serveis Socials en l'àmbit autonòmic i local estan condicionats per decisions polítiques que configuren, a la pràctica, models diferents d'acció pública sobre l'exclusió social que depenen de cada equip de govern autonòmic / comarcal/ municipal.

El posicionament real de cada equip de govern davant l'exclusió social determina, entre altres, el caràcter intensiu o residual de les polítiques socials; la implementació preferent o no de programes de detecció, prevenció i promoció sobre programes assistencials – pal·liatius (a partir de la demanda); el disseny de polítiques realment basades en la corresponsabilitat pública-privada i en la subsidiarietat...; determina, en definitiva, una distribució sovint desigual dels serveis i recursos que s'ofereixen als ciutadans, en funció del territori.

És per aquest motiu que creiem que:

Cal millorar els instruments de coordinació i cooperació interadministratives i entre les diferents àrees d'actuació autonòmica/municipal i els Serveis Socials. Donat el permanent desequilibri entre necessitats detectades, demandes del ciutadà i recursos disponibles, creiem que les administracions locals són responsables de l'optimització i coordinació d'aquests, des de les diferents àrees d'actuació, al marge de la seva dependència.

El primer nivell d'atenció al ciutadà de la xarxa de Serveis Socials ha de possibilitar l'accés normalitzat

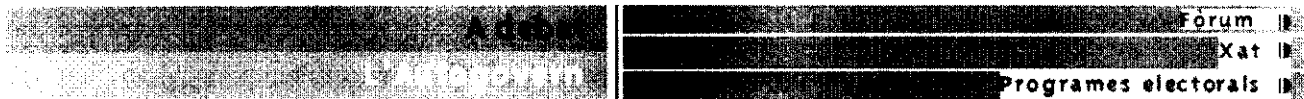
als cinc eixos-drets esmentats anteriorment: habitatge, educació, salut, dret a les prestacions econòmiques i dret al treball i la formació.

Els Serveis Socials no poden tenir un caràcter residual, ni oferir un circuit paral·lel tancat en si mateix. Solament estaran al servei del ciutadà, i podran assolir els objectius fixats, quan la seva intervenció estigui realment integrada a les xarxes bàsiques.

Cal potenciar les iniciatives d'àmbit local adreçades a la inserció laboral de col·lectius amb especial dificultat per a incorporar-se al mercat de treball.

Cal dissenyar polítiques d'actuació territorial, d'àmbit autonòmic i local, basades en la corresponsabilitat pública privada i la subsidiarietat, amb reconeixement del paper de la iniciativa social en l'acció integrada en la Xarxa de Serveis Socials. Hauria de deixar de ser discrecional el fet que cada administració pugui aprofitar, o no, el potencial d'una acció mixta públic-privada, que assegurï l'adequació de l'atenció a les persones, molt especialment per a les persones, famílies o col·lectius que es troben en situació d'exclusió social o són més vulnerables.

Salvador
Cardús

Totes les claus de
l'autogovern

[llegir article](#)

Jordi Sánchez

Les oportunitats per
l'autogovern

[llegir article](#)

Miquel Caminal

Nació i autogovern: ¿ha
arribat l'hora del
catalanisme federal?

[llegir article](#)

Salvador Cardús

Totes les claus de l'autogovern

Crec que una bona manera de plantejar quines són les qüestions clau de l'autogovern a Catalunya és la que, més que no pas fer balanç de la feina feta a les diverses àrees de govern, para atenció als diversos plans de relació del govern català amb els altres governs amb els quals entra en competència.

És cert, també, que la qüestió de l'autogovern és un afer de bon o mal govern. És a dir, de saber si s'han sabut utilitzar de manera prou intel·ligent els vint anys d'institucions polítiques pròpies, tant al servei d'una vida millor dels ciutadans del país, com al servei de la reconstrucció nacional per a la qual s'havien exigut i havien de servir aquestes institucions. I el balanç, en aquest pla, es podria resumir dient que hi ha un bon nivell de satisfacció en relació als resultats de les polítiques sectorials –ajudat per una evolució general de l'economia prou favorable–, mentre que, en canvi, hi ha una crítica força generalitzada sobre el funcionament de la maquinària administrativa i, finalment, que existeix una crítica més minoritària i més política en el sentit que on no hi ha hagut el progrés esperat és en la vertebració nacional del país.

Però si tornem a la relacions entre els diversos espais polítics, el primer que caldria considerar és el paper del govern nacional en relació als governs municipals. Una bona col·laboració d'un i altres hauria servit, principalment, per reforçar l'autogovern en general. Però, com se sap, la distribució partidista del poder, uns al govern nacional, els altres als principals governs municipals, els ha debilitat tots dos. El govern de la Generalitat ha desconfiat dels municipis i els municipis de la Barcelona metropolitana, especialment mentre tenien govern socialista a Madrid, van trobar millor consol allà que no pas aquí. La futura resolució d'aquesta desconfiança actual, doncs, és clau pel futur general de l'autogovern.

En el nivell immediatament superior, que és per on ha plorat més la criatura, l'autogovern a Catalunya ha limitat amb els diversos governs espanyols i, en general, amb les institucions de l'Estat. En aquest punt, sovint, l'èxit de l'autogovern sembla que viu pendent de les possibilitats d'estar "de bon rotllo" amb Madrid. Sovint, l'anàlisi d'aquestes relacions s'ha tractat més en termes psicològics que no pas d'estructura política: és a dir, s'ha parlat de bones o males comprensions, d'antipaties o de relacions entranyables, com si les habilitats d'uns o les males formes dels altres expliquessin la major part del conflicte. Personalment, estic convençut que per damunt de simpaties i antipaties, els problemes deriven de les limitacions democràtiques del mateix procés de la transició que va propiciar estructures ambigües –no pas flexibles, que seria una altra cosa– que sempre acaben sent interpretades per qui pot fer la darrera lectura legítima dels textos constitucionals. Per tant, la qüestió de l'autogovern és, des del meu punt de vista, un problema de vertebració política de Catalunya, i de la resta de nacions històriques, amb l'Estat. Una qüestió que més enllà dels jocs florals que de tant en tant convoquen aquí i allà, vull dir, en el terreny jurídic - polític i no en el poètic, mai no s'ha definit com a plurinacional, pluricultural o plurilingüístic. A vint anys de democràcia, i amb l'excepció del partit de la dreta espanyola a Catalunya, no hi ha ningú que no cregui que convingui una revisió del model de relació, en digui com en digui i vagi fins on vagi.

Hi ha un tercer pla, generalment oblidat però fonamental per a la supervivència política nacional dels catalans, que és el de les relacions amb els territoris dels Països Catalans. La Constitució va prohibir expressament les fórmules de col·laboració política. I aquest és un afer pendent d'una gran transcendència, com van saber veure els poders constituents, però en sentit contrari als interessos del nostre país.

Finalment, hi ha un quart pla de relació que, naturalment, la Constitució no podia preveure, però que ara i sobretot en el futur serà decisiu. L'autogovern de Catalunya, ara com ara, no té possibilitats d'establir relacions o de tenir una presència mínimament decent en el pla europeu. No arriba ni als nivells no diguem dels lander alemanys, sinó ni de l'illa de Madeira. Amb l'agreujant que, si el nostre autogovern no va ser fruit d'una demanada exclusiva de més racionalitat administrativa, sinó de reivindicació d'uns drets nacionals, ara, la presència a Europa tampoc no hauria d'estar limitada a la discussió dels

problemes de l'avellana, posem per cas, sinó que hauria de buscar el reconeixement polític, com a nació, a què la majoria política parlamentària i electoral del país, si més no sobre el paper, diu que no ha renunciat.

Bon o mal govern; incorporació franca de la política municipal en el procés de reconstrucció nacional; establiment d'un marc polític de relacions entre els Països Catalans; reforma constitucional que reconegui el caràcter plurinacional de l'Estat amb totes les seves conseqüències i, finalment, reconeixement de la realitat política específica de Catalunya –en el futur, dels Països Catalans– a Europa: vet aquí les qüestions clau.

Jordi Sanchez

Les oportunitats per l'autogovern

Si fem cas de les diverses propostes programàtiques el replantejament de l'actual marc estatutari tindrà en la propera legislatura una especial importància. De fet, si dels programes hem de fer cas, sembla que la VI legislatura del Parlament de Catalunya pot ser un marc especialment oportú per l'autogovern. El fet que el PP sigui l'única formació que en el seu programa no inclou la revisió de l'autogovern permet ser optimista en la direcció de pensar que, amb el dubte que el desconeixement dels resultats del proper 17 encara provoca, hi haurà prop d'un 90% dels diputats potencialment predisposats a impulsar una revisió de l'actual Estatut. És ben cert que les propostes per incrementar l'autogovern (tant de contingut com de procediment) que aquestes quatre formacions fan no són ni de bon tros idèntiques. Això, però, no hauria de ser un obstacle insalvable per tal d'arribar a un denominador comú que permetés superar els greus dèficits que l'autogovern té avui en determinats àmbits.

El primer d'ells és el que fa referència al finançament. L'objectivitat d'unes dades sobre pressió fiscal i inversió efectiva posen de manifest la discriminació que la ciutadania de Catalunya rep per part del Govern Central. Certament la proposta del concert econòmic se situa en un extrem que difícilment trobarà un consens per a la seva aplicació, però també és cert que l'acord pot arribar a través de propostes concretes sobre la cessió d'una determinada cistella d'impostos, sobre la pròpia gestió de l'oficina recaptatòria i també sobre l'exigència d'una equiparació a d'altres comunitats autònomes pel que fa al nivell d'inversió per càpita. Unes mancances tant evidents com les que avui Catalunya té en el seu finançament té conseqüències sobre les oportunitats que els ciutadans disposen en el seu benestar, formació i desenvolupament econòmic. Sembla doncs de sentit comú que l'exigència d'una igualtat d'oportunitats per tots els ciutadans de Catalunya en referència a la resta de ciutadans de l'estat no és una exigència desmesurada ni inassolible. El primer pas, però, caldrà fer-lo en el nostre Parlament posant d'acord a l'entorn d'una proposta al màxim possible de forces polítiques.

El segon i últim aspecte que en aquest espai vull posa sobre la taula, és el dèficit en el reconeixement de la plurinacionalitat de l'Estat. Vint anys després d'haver-se aprovat la Constitució ningú pot negar que aquesta és la gran assignatura pendent de la transició espanyola. Un reconeixement a fons de la plurinacionalitat hauria de permetre, d'entrada, la reforma substancial del Senat, no allò que ara està sobre la taula i que ningú sap on portarà si és que ens ha de portar a algun lloc. El reconeixement de la plurinacionalitat també ha de permetre l'equiparació de totes les llengües, sense que existeixi una jerarquia pel que fa al reconeixement legal entre el castellà, el gallec, el basc o el català. Aquest darrer punt fa imprescindible la derogació de l'article 3 de l'actual Constitució que de forma inequívoca determina un preeminència del castellà en referència a les altres tres llengües. El reconeixement de la plurinacionalitat ha de comportar també l'impuls d'un nou marc de relació, pel que fa al nostre cas, de relació entre Catalunya, les Illes i el País Valencià. La cooperació en matèria lingüística i cultural entre els governs d'aquests tres territoris de parla catalana és avui una necessitat urgent si es vol redreçar una situació on la irracionalitat ha vençut a la racionalitat des de 1978. Finalment, i com a colofó, d'aquest reconeixement de la plurinacionalitat que plantejo, s'ha d'assolir a mig termini que la presència exterior del nostre país sigui un fet, ja sigui en organismes internacionals com la UNESCO, en competicions esportives a través de les nostres pròpies seleccions, i molt especialment en els espais de la Unió Europea que s'estan construint. És possible, no segur, que un país per sobreviure no necessiti inevitablement d'un Estat. En qualsevol cas si que requereix no tenir un Estat en contra que limiti la seva projecció més enllà de l'espai estrictament nacional.

Tot això només serà possible, però, si la propera legislatura independentment dels resultats del 17 d'octubre, les formacions polítiques estan disposades a treballar en comú, tot reconstruint espais de diàleg i consens, per assegurar que el nou mil·lenni representi un salt endavant en el nostre reconeixement com a comunitat cultural i nacional.

Miquel Caminal

Nació i autogovern: ¿ha arribat l'hora del catalanisme federal?

A grans trets el catalanisme ha tingut al llarg del segle XX tres oportunitats de projectar-se des de la legalitat: en el marc de la Restauració i la Mancomunitat, de la República i la Generalitat, i de la Monarquia parlamentària i la Generalitat restablerta. Han estat tres temps que han caracteritzat diferents tipus de catalanisme hegemònic: el catalanisme regeneracionista de Prat de la Riba, el nacionalisme radical i federatiu de Macià i Rovira i Virgili, el nacionalisme moderat de Jordi Pujol. Els primers i darrers vint anys d'aquest segle han estat governats per una línia catalanista que té els *fars* de referència en les figures capitals de Prat de la Riba i Jordi Pujol. Es un catalanisme d'arrels catòliques, regeneracionista i modernitzador envers Espanya, basat en la identitat d'història, cultura i llengua de les persones que conformen la nació catalana. Un catalanisme que ha combinat l'afirmació identitària de Catalunya com a nació, amb un pragmatisme polític en el govern i en l'acció política. La contradicció principal d'aquest catalanisme ha estat l'ambigüitat en què s'ha mogut dins de la política espanyola, perquè participava i participa (en termes generals) en la defensa d'un mateix model de societat que les forces conservadores espanyoles i, contràriament, parteix d'una concepció de la nació radicalment oposada. La necessitat d'entendre's, d'una manera o altra, ha conduït aquest catalanisme cap a una direcció *instrumental* i no finalista. Això explica que les referències nacionalistes clàssiques, com la reivindicació del dret a l'autodeterminació, hagin quedat en un segon pla, tot posant l'èmfasi en l'objectiu concret de "guanyar a Catalunya per tenir força a Madrid".

El pujolisme s'ha mogut dins d'aquestes coordenades en el transcurs dels darrers vint anys. Ha tingut el protagonisme en la reconstrucció institucional de l'autogovern a Catalunya i en el seu exercici. També ha volgut ésser el *pal de paller* de tot el nacionalisme català, aconseguint-ho en gran part. La búsqueda identificació amb Prat de la Riba s'ha modelat de manera que el nacionalisme *orgànic* d'aquest ha quedat degudament corregit per un nacionalisme personalista, basat en la gent com expressió de la nació. Tanmateix, aquesta correcció *democràtica* de la idea de nació no impedeix trobar també una certa continuïtat entre el paternalisme conservador de Prat i el populisme interclassista de Pujol.

La idea central de l'autogovern per a Prat i per a Pujol ha estat *fer coses* a partir de les possibilitats que oferia el marc legal i institucional. Aquest pragmatisme, al costat d'altres factors derivats de la correlació de forces i lògica competència política en els anys de la transició, explica la menor empenta de Jordi Pujol en la defensa del restabliment de la Generalitat republicana en comparació a d'altres dirigents de l'oposició democràtica. Però, serveix, sobretot, per comprendre el seu poc interès per entrar en qüestions de principi, com l'autodeterminació, la reforma de la Constitució o, fins i tot, la reforma de l'Estatut. "L'oblit" de la *Declaració de Barcelona* a l'any de la seva celebració amb el PNB i el BNG, confirma que la necessitat de repetir de tant en tant "qui som i què volem" no dona massa rendiments a efectes pràctics en el tarannà polític de Jordi Pujol. D'altra banda, domina amb gran habilitat el terreny del victimisme per desplaçar a Madrid les culpes del que no es fa a Catalunya, com quan de manera molt gràfica s'excusa per les limitacions de l'autonomia quan en queixar-se al govern de l'Estat sempre rep la mateixa resposta: "vingui que en parlarem".

El fet és que l'autonomia ha tocat sostre. Sense entrar en còm s'ha exercit l'autogovern per la coalició CiU i, també, en còm han exercit l'oposició les altres forces polítiques en el Parlament, tots els partits parlamentaris llevat del PP estan d'acord en què *cal més poder polític per a Catalunya*. El pujolisme concreta aquesta demanda en la qüestió clau del finançament, i en l'adopció de mesures polítiques que condueixin a emparar les competències exclusives, a reduir l'amplitud normativa de les lleis de bases i de determinades lleis orgàniques, a avançar en la descentralització de l'Estat en la direcció de l'administració única, a ampliar l'àmbit competencial de l'autonomia i a aconseguir una adequació plena de l'Administració de la Justícia a l'Estat d'Autonomies, inclosa l'existència d'un Consell del Poder Judicial per a Catalunya. La manera de fer-ho admet distintes vies, des d'un pacte d'estat entre les diverses forces polítiques amb representació a les Corts Generals fins a la possibilitat d'una reforma de l'Estatut, passant per acords impulsats per mitjà de la negociació entre el govern de l'Estat i el govern de la Generalitat. Aquest és el catalanisme possibilista que atrau a Jordi Pujol, per sobre de les grans declaracions de principis o de reformes constitucionals d'improbable realització i de major incertesa.

A voltes enfront i a voltes al costat d'aquest catalanisme instrumental hi ha el nacionalisme radical d'ERC, hereu històric i continuador del nacionalisme republicà de Macià i Companys. En els darrers vint anys ERC ha adoptat tres polítiques distintes en relació al pujolisme. L'ERC sota la direcció d'Heribert Barrera i de Joan Hortalà va integrar-se institucionalment en l'acció de govern de la coalició CiU i va quedar atrapada com a satèl·lit de la política pujolista. L'accés d'Àngel Colom a la secretaria general, el 1987, va significar una radicalització independentista, recuperant un perfil propi i clarament diferenciat de CiU en el marc d'un context internacional marcat per l'esclat nacionalista dels darrers vuitanta. S'ha de dir que la mutació d'ERC cap a l'independentisme la feia més hereva del Macià d'Estat Català que no pas del Macià fundador d'ERC. En qualsevol cas, estem davant d'un nacionalisme *finalista*, orientat cap a l'horitzó de la plena independència nacional, que accepta el paper de marcatge sobre el nacionalisme moderat i instrumental, mentre el suport social i electoral del missatge independentista no obtingui la majoria parlamentària. Així l'ERC de Colom es mantenia dins de l'espai nacionalista hegemonitzat per Jordi Pujol, però marcant continuament distàncies per resguardar i potenciar el propi perfil polític. Aquesta relació generava, en la pràctica, més complicitats que enfrontaments. D'aquí que *no ha de sorprendre la dissolució del PI i la probable integració dels seus seguidors dins de l'òrbita pujolista, davant de l'estancament de la proposta per la independència*.

La nova ERC de Carod-Rovira (1996) no ha renunciat sinó que ha competit amb el PI per tenir la legitimitat de l'independentisme. El que ha canviat és que els nous dirigents intenten projectar una

imatge política d'ERC més compromesa amb altres aspectes programàtics, especialment els relacionats amb el benestar social i l'ecologisme. Però el punt neuràlgic d'ERC continua essent el nacionalisme finalista en la perspectiva de l'autodeterminació nacional. La presentació de l'Estatut Nacional per a Catalunya, el darrer mes d'abril, amb la proposta d'un *Estat lliure associat*, segueix les tesis sobiranistes del Partit Québécois, i manté la línia de defensar el dret del poble català a decidir unilateralment i mitjançant referèndum el seu destí polític. La proposta d'Estatut Nacional és tan detallada que és una *constitució* en sentit material. No es tracta aquí d'entrar en detalls sobre el text, però sí d'indicar que en les circumstàncies polítiques probables dels propers anys, ERC se situarà en un espai polític consolidat però no majoritari, la qual cosa la farà influent però no hegemònica. La seva proposta d'autogovern i el seu nacionalisme finalista actuaran en la equidistància entre el pujolisme i el catalanisme federalista, amb la possibilitat de cobrar a bon preu els pactes probablement imprescindibles. Però no és previsible que la successió del pujolisme es concreti en el nacionalisme radical d'ERC.

Es més probable que la resposta a qui protagonitzarà l'autogovern a Catalunya en la primera dècada del segle XXI estigui entre el nacionalisme moderat i el catalanisme federalista. La successió de Pujol té més cara d'un doble d'Almirall, o bé d'un Cambó, que no pas d'un doble de Macià. El catalanisme en la seva pluralitat continua movent-se majoritàriament en l'estratègia pactista i gradualista dins dels límits fixats per l'ordenament constitucional espanyol. Aquesta estratègia que ha protagonitzat i gairebé capitalitzat el pujolisme, ha estat i és també l'estratègia de les esquerres federals catalanes. Tant el PSC com IC han mantingut una línia de reivindicació catalanista a partir del model federal i que han concretat en propostes d'ampliació de la potestat legislativa de les Comunitats Autònomes i, per tant, de limitació de l'abast legislador de les institucions generals de l'Estat; de simplificació de l'Administració perifèrica de l'Estat en la línia d'accentuar la descentralització en benefici de les Administracions autonòmica i local; d'impuls de la corresponsabilitat fiscal i d'una veritable autonomia financera; de projecció de la pluralitat cultural i lingüística a tot l'Estat en el desenvolupament d'una efectiva cultura federal, basada en la igualtat de drets entre les llengües i cultures. També han posat més l'accent que no pas les forces nacionalistes en la necessària reforma del Senat com a cambra territorial de les nacionalitats i regions en la línia d'adequar l'Estat d'Autonomies a un estat compost de concepció federal. Les diferències entre PSC i IC han estat en la major radicalitat de les propostes autonomistes d'aquesta darrera, radicalitat derivada de la distinta ubicació política dins del sistema de partits. Així, la responsabilitat de govern del PSC després del triomf socialista, el 1982, amb els condicionants al darrera del "frustrat" cop d'estat del 23-F de 1981, i de la complicitat directa en l'aprovació i defensa de la LOAPA, va tenir l'efecte d'anul·lar la seva projecció catalanista i federal fins molt avançats els anys vuitanta, al punt d'haver renunciat al grup parlamentari propi en el Congrés de Diputats.

El catalanisme federal que té els seus orígens en el pensament de Valentí Almirall i que s'integra dins d'Espanya a partir de les bases conceptuals establertes per Pi i Margall, no ha tingut mai l'hegemonia dins del catalanisme al llarg del segle XX i, més aviat, ha anat a remolc del nacionalisme català, tingués cara de Prat, de Macià o de Pujol. D'aquí potser la dificultat de contrarestar a aquells que no troben diferències entre catalanisme i nacionalisme català. D'altra banda, les esquerres marxistes fins la transició democràtica van estar massa determinades per la seva dependència de les tesis leninistes sobre la qüestió nacional. La crisi fulminant del PSUC i la subordinació del PSC al PSOE van posar la resta per deixar literalment *erma* la continuïtat del catalanisme federalista. Res no creix a la terra erma, i aquest va ser el paisatge de les esquerres catalanes fins el 1987 en relació al fet nacional. A més, com ja s'ha dit, ERC col·laborava a aquesta nul·litat de les altres esquerres amb la seva submissió al nacionalisme pujolista.

Des de finals dels vuitanta el PSC ha portat a terme una lenta *reintegració* dins d'un catalanisme federalista *actiu*. Les propostes concretes de millorament i ampliació de l'autogovern han coincidit sovint i, a voltes, s'han anticipat a les de CiU, com en la molt important qüestió del finançament. En la pràctica política dels anys noranta, els programes catalanistes del PSC i de CiU s'assemblen bastant, malgrat la diferència d'arrel en quant a concepció i model. La lògica competència entre les dues forces contraposades no oculta la complementarietat de les seves propostes catalanistes. Tampoc es distingeix molt IC, encara que en aquest cas augmenta notablement la radicalitat autonomista des de posicions que s'identifiquen amb el *federalisme asimètric*, però que posen més l'accent en el gradualisme cap a una millora de l'autonomia que no en la proposta finalista de l'autodeterminació.

Les tradicions ideològiques com els moviments polítics necessiten de símbols i lideratges que els donen cos i sentit d'identitat. D'aquí la importància de la candidatura de Pasqual Maragall a la presidència de la Generalitat. Es una candidatura que sorgeix sobre la base d'una reactivació del catalanisme dels socialistes catalans, que han decidit competir per la seva hegemonia en lloc d'excusar-se pel monopoli exercit pel pujolisme. Es un pas estratègic si no és dependent dels resultats electorals i que té importants obstacles a superar, com el perill d'insistir en un equivocat paternalisme sobre els ciutadans i ciutadanes nascuts fora de Catalunya, o bé la difícil tasca de transformar en real el federalisme *nominal* del PSOE. El principal obstacle, tanmateix, és la pròpia trajectòria del PSC que des de 1980 no ha afrontat unes eleccions autonòmiques amb l'ambició de guanyar-les, la qual cosa ha delatat la seva falta d'un perfil polític i lideratge nacionals, entre els consolidats lideratges municipals i "l'empenta PSOE" en les eleccions legislatives. Però de seguir pel camí iniciat, la política catalana podria fer un tomb que situés l'epicentre en el catalanisme federalista, la qual cosa afectaria a la reubicació de totes les altres forces polítiques. Clar que no es pot menystenir la força acumulada pel pujolisme per tenir una influència determinant sobre la seva pròpia successió, ni tampoc s'ha de deixar de banda la capacitat d'iniciativa de les forces del centre-dreta per a prendre el seu relleu (amb més cara de Cambó que de

Prat). El catalanisme federal encara ha de guanyar en credibilitat i clarificació pròpia. Just quan se'n va el segle té, per fi, nom i cognom. Potser ja toca que arribi la seva hora, però haurà d'afinar més el seu projecte i provar que té el suport social necessari per a prendre l'hegemonia del catalanisme.

